

53 Przegląd Teatrów Małych Form KONTRAPUNKT 2018

Szczecin, 25 maja – 1 czerwca 2018

Przegląd Teatrów Małych Form KONTRAPUNKT to jeden z najstarszych i największych polskich festiwali teatralnych. Niezmiennie, od ponad pół wieku, jego sednem jest nurt konkursowy, czyli prezentacja tego, co na teatralnych scenach ważne i wartościowe.

To swoisty barometr kondycji współczesnego teatru, a do tego emocjonująca rywalizacja. Grand Prix Przeglądu przyznaje w głosowaniu publiczność, spektakle nurtu konkursowego ocenia także profesjonalne jury.

KONTRAPUNKT to – wbrew pełnej nazwie (Przegląd Teatrów Małych Form) – nie tylko sztuka teatru. To interdyscyplinarny festiwal, na którego tygodniowy program składa się kilkadziesiąt wydarzeń artystycznych. To kolejne, pozakonkursowe prezentacje spektakli oraz szeroki nurt OFF KONTRAPUNKT, dedykowany teatrowi niezależnemu. To także rozmaite wydarzenia towarzyszące: barwny korowód, koncerty, wystawy, spotkania, dyskusje oraz warsztaty.

Czas KONTRAPUNKTU to dla Szczecina święto sztuki. Festiwal eksploruje miasto, objawia się nie tylko w miejscach dedykowanych teatrowi, ale też w nieoczywistych dla sztuki przestrzeniach.

Hasłem tegorocznego wydania festiwalu będzie kolejna, po ubiegłorocznym pytaniu „Kto Ty jesteś?”, fraza popularnego wiersza Władysława Bełzy – JAKI ZNAK TWÓJ?

Na ile opowiedzenie się za jakąś racją, ideologią, poglądami determinuje nasze działanie?

Czy jedno spojrzenie na szyld powoduje, że ulegamy stereotypom?

Dlaczego ujawnienie swoich poglądów politycznych, religijnych czy obyczajowych przypisuje nas do jednej grupy, a z drugiej wyklucza?

Czy możliwy jest dialog między ludźmi na co dzień stojącymi po przeciwnych stronach barykady?

Czy w takiej sytuacji możemy się czegoś nowego dowiedzieć?

A może rozmawiamy tylko po to, żeby się w swoich poglądach utwierdzić?

Co powoduje, że jeden znak jest „obciachowy”, a drugi „cool”?

Czy po ujawnieniu naszego „znaku” jest jeszcze o czym mówić?

Czy może wszystko jest już jasne?

Paweł Niczewski

KONTAKT DLA PRASY

Daniel Źródlewski – rzecznik prasowy Przeglądu

e-mail: danielzrodlewski@gmail.com

tel.: +48 506 226 559

ADRES POCZTOWY

Sekretariat PTMF KONTRAPUNKT
Dom Kultury „13 Muz” w Szczecinie
pl. Żołnierza Polskiego 2
70-551 Szczecin

SERWIS INTERNETOWY PRZEGLĄDU

www.kontrapunkt.pl

FACEBOOK

Festiwal.Kontrapunkt

INSTAGRAM

festiwalkontrapunkt

Ludzie Kontrapunktu

DYREKTOR PRZEGLĄDU

Marek Sztark

RADA ARTYSTYCZNA

Paweł Niczewski – przewodniczący

Arkadiusz Buszko

Maciej Litkowski

Dagmara Gumkowska

Maria Marcinkiewicz-Górna

Paulina Neukampf

DYREKTOR DK „13 MUZ”

Waldemar Kulpa

Z-CA DYREKTORA DK „13 MUZ”

Maja Olendzka

SEKRETARIAT PRZEGLĄDU,

PRODUKCJA

WSPÓŁPRACA

Agata Lewandowska

Marta Mizgalska

RZECZNIK PRASOWY, PROMOCJA,

PRODUKCJA, NOC TEATRÓW

Daniel Źródlewski

IDENTYFIKACJA WIZUALNA

GRAFIKA

KOREKTA

TŁUMACZENIA

STRONA INTERNETOWA

FOTOGRAF

Piotr Depta-Kleśta

Janusz Poślednik

Ewa Kwidzińska

Dagmara Gumkowska, Krzysztof Jas

Jan Karpierz

Piotr Nykowski

OFF KONTRAPUNKT

Dariusz Mikuła

Zachodniopomorska OFFensywa Teatralna

ZLOT PEDAGOGÓW TEATRU

KOROWÓD „MIASTO TO TEATR”

WSPARCIE KURATORSKIE

Paulina Ratajczak

Krzysztof Lubka

Monika Petryczko, Stowarzyszenie Miastoholizm

WOŁONTARIAT ORGANIZACYJNY

KONTRABANDA

WOŁONTARIAT SENIORALNY

Agata Grzybowska

Maria Sztark

Krzysztof Kuźnicki

TECHNIKA

Łukasz Kowalski

Arkadiusz Sienkiewicz

ORGANIZATOR	Dom Kultury „13 Muz” w Szczecinie
FINANSOWANIE	Miasto Szczecin
PATRONAT	Patronat honorowy Prezydenta Miasta Szczecin Piotra Krzystka
MECENAT	Pomorze Zachodnie
SPONSORZY	Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A. Szczecińska Energetyka Ciepła Przedsiębiorstwo Budowlane "CALBUD" Sp. z o.o. Towarzystwo Budownictwa Społecznego "Prawobrzeże" Sp. z o.o. Szczecińskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego sp. z o.o.
PARTNERZY	Akademia Sztuki w Szczecinie Kwartalnik teatralny „nietakIt” Muzeum Narodowe w Szczecinie Opera na Zamku w Szczecinie Piwnica & Łąka Kany Stowarzyszenie Kamera Stowarzyszenie Miastoholizm teatralny.pl Teatr Kana w Szczecinie Teatr Lalek „Pleciuga” w Szczecinie Teatr Polski w Szczecinie Teatr Współczesny w Szczecinie TRAFO Trafostacja Sztuki Zachodniopomorska OFFensywa Teatralna Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie
NOC TEATRÓW	Muzeum Narodowe w Szczecinie – Centrum Dialogu Przełomy Szczecińska Grupa Improvizacyjna „Pod Pretekstem” Teatr Boscha Teatr Gwitajcie Teatr Interior – Stow. Sztuki Eksperymentalnej INTERIOR Teatr Lalek „Pleciuga” Teatr Nie Ma Teatr Piwnica przy Krypcie Teatr Tańca Współczesnego „Kiosk Ruchu” Teatr TeArt

ZESTAWIENIE PROPOZYCJI PROGRAMOWYCH

SPEKTAKLE KONKURSOWE

- „Cezary idzie na wojnę” | Komuna// Warszawa (Warszawa)
- „Gęstość zaludnienia. Historia wybuchu” | Teatr Kana (Szczecin)
- „Henrietta Lacks” | Nowy Teatr (Warszawa)
- „Ku Klux Klan. W krainie miłości” | Teatr Nowy (Zabrze)
- „Plan B for Utopia” | Joan Clevillé Dance (Dundee, Szkocja / Wielka Brytania)
- „Birdie” | Agrupación Señor Serrano (Barcelona, Hiszpania)
- „Shall We Dance” | Home Made Ensemble (Tel Aviv, Izrael)
- „Sienkiewicz Superstar...” | Teatr Dramatyczny im. J. Szaniawskiego (Wałbrzych)
- „Spójrz na mnie” | Teatr Śląski im. S. Wyspiańskiego (Katowice)
- „Towar” („Товар”) | Teatr Przesiedlonych (Kijów, Ukraina)

SPEKTAKL FINAŁOWY

- „Będzie Pani zadowolona, czyli rzecz o ostatnim weselu we wsi Kamyk” | Teatr Nowy im. Tadeusza Łomnickiego (Poznań)

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE

- Orkiestra Klezmerska Teatru Sejneńskiego
- „Milczenie Syren” | Koncert Magdaleny Cieleckiej oraz Michała Pepola
- „Czekamy na sygnał” | Bałtycki Teatr Dramatyczny im. J. Słowackiego (Koszalin)
- Korowód „Miasto to Teatr”

WYSTAWY

- „Akcja – Reakcja. Plakatowanie miasta” – performance Piotra Depty-Kleśty
- „TWARZE / FACES” Katarzyna Kozyra & Katarzyna Szumska
- „Panoramiczny happening morski” Tadeusza Kantora w fotografii E. Kossakowskiego
- „Kontrapunkt: retrospektywa”

OFF KONTRAPUNKT

- „Embrace” | Atsuh Takeouchi (Japonia)
- „Kolorowa, czyli biało-czerwona” | Fundacja Banina (Lublin)
- „Na Lightcie” | Grupa Korpuskularna LightOff Grygier / Fibich / Nykowski (Szczecin)
- „Odzwierciedlenie” | Fundacja Jubilo (Wrocław)
- „Potok” | Grupa A.TAK! (Gdańsk)
- „Raport Panika” | Arti Grabowski (Kraków)
- „Atrapa i Utopia” | Iwona Konecka (Wrocław)
- „Słowo na G” | Układ Formalny (Wrocław)
- „Spis Kobiet” | Kolektyw Polka (Wrocław, Lublin, Warszawa)
- „Szatnia” | Grupa Przebudzeni (Ostróda)
- „Brudło z Wąchabna” | Alicja Brudło (Warszawa)
- „Wściekły Człowiek. Wariacje w obronie gniewu” | Studio Matejki (Wrocław)

NAGRODY

GRAND PRIX, czyli Wielka Nagroda Publiczności Grand Prix w wysokości 10 000 zł ufundowana została przez Prezydenta Miasta Szczecin.

Nagrody przyznawane przez jurorów nurtu konkursowego Przeglądu:

Nagroda Główna Jury w wysokości 10 000 zł

Nagroda Rady Miasta Szczecin w wysokości 5000 zł

Nagroda im. Kazimierza Krzanowskiego w wysokości 3000 zł wyróżnienia (2 x 2000 zł)

JURORZY

Magda Grudzińska – teatrołożka

Monika Strzępka – reżyserka teatralna

Jacek Wakar – krytyk teatralny, dziennikarz

ZASADY GŁOSOWANIA

GRAND PRIX 53 Przeglądu Teatrów Małych Form Kontrapunkt 2017 przyznaje w dwustopniowym głosowaniu festiwalowa publiczność.

Etap I

Po obejrzeniu każdego z konkursowych spektakli prosimy Państwa o subiektywną ocenę – czyli przyznanie punktów od jednego do dziesięciu (skreślenie odpowiedniego kwadracika).

Formularz do głosowania został nadrukowany na bilecie. Widzowie posługujący się formą elektroniczną biletu lub wejściówką mogą odebrać karty przy wejściu na spektakl.

Wypełnioną kartę należy wrzucić po zakończeniu prezentacji do urn zlokalizowanych bezpośrednio przy wyjściu z widowni. Suma punktów podzielona przez liczbę głosujących będzie stanowić 80% oceny spektaklu.

Etap II

Spośród wszystkich spektakli pokazywanych w nurcie konkursowym mogą Państwo wybrać tylko jeden – ten, który najbardziej Państwu się podobał. II etap głosowania odbędzie się na pół godziny przed spektaklem Bałtyckiego Teatru Dramatycznego w Koszalinie „Czekamy na sygnał” (31 maja 2018, 1 godzinach 19.00 – 19.30, haal Teatru Lalek „Pleciuga”). Przy wejściu do teatru prosimy o pobranie specjalnych piłeczek do głosowania i wrzucenie ich do kosza przypisanego Państwu wyborowi. Punkty zdobyte w drugim etapie będą stanowić 20% ogólnej oceny. Zostaną dodane do punktów zdobytych w I etapie, ich suma wskaże zwycięzcę.

Nagroda OFF Kontrapunktu, przyznawana przez Jury nurtu:

Nagroda im. Zygmunta Duczyńskiego w wysokości 3000 zł ufundowana została przez Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego.

JURORZY OFF KONTRAPUNKTU

Dagmara Gumkowska – promotorka i kuratorka teatralna, menedżer kultury

Katarzyna Knychalska – teatrołożka, krytyczka

Daniel Jacewicz – reżyser, Teatr Brama (Goleniów)

Grzegorz Reske – krytyk, kurator

Michał Rogulski – teatrolog, Instytut im. Adama Mickiewicza

NURT KONKURSOWY**26 MAJA 2018 | SOBOTA**

- 17.00 | TRAFo Trafostacja Sztuki | SK | 60' | ścieżka 1 | bilety: 30 pln
 „Plan B for Utopia” | Joan Clevillé Dance (Szkocja / Wielka Brytania)
- 20.30 | TRAFo Trafostacja Sztuki | SK | 60' | ścieżka 2 | bilety: 30 pln
 „Plan B for Utopia” | Joan Clevillé Dance (Szkocja / Wielka Brytania)

27 MAJA 2018 | NIEDZIELA

- 17.00 | TRAFo Trafostacja Sztuki | SK | 60' | ścieżka 1 | bilety: 45 pln
 „Birdie” | Agrupación Señor Serrano (Hiszpania, Barcelona)
- 18.30 | Teatr Współczesny | SK | 150' | ścieżka 1+2 | bilety: 45 pln
 „Sienkiewicz Superstar (czyli zupełnie spóźniona anegdota biograficzna na chwalebny okazję stulecia odzyskania niepodległości)” | Teatr Dramatyczny im. Jerzego Szaniawskiego (Wałbrzych)
- 21.30 | TRAFo Trafostacja Sztuki | SK | 60' | ścieżka 2 | bilety: 45 pln
 „Birdie” | Agrupación Señor Serrano (Hiszpania)

28 MAJA 2018 | PONIEDZIAŁEK

- 17.00 | TRAFo Trafostacja Sztuki | SK | 60' | ścieżka 1 | bilety: 45 pln
 „Shall We Dance” | Home Made Ensemble (Izrael, Tel Aviv)
- 17.00 | Teatr Polski | SK | 60' | ścieżka 2 (ograniczona liczba miejsc: 120) | bilety: 30 pln
 „Towar” / „Товар” | Alik Sardarian / Teatr Przesiedlonych (Ukraina, Kijów)
- 19.00 | Opera na Zamku | SK | 50' | ścieżka 1+2 | bilety: 40 pln
 „Cezary idzie na wojnę” | Komuna// Warszawa (Warszawa)
- 21.00 | TRAFo Trafostacja Sztuki | SK | 60' | ścieżka 2
 „Shall We Dance” | Home Made Ensemble (Izrael, Tel Aviv) | bilety: 45 pln
- 21.00 | Teatr Polski | SK | 60' | ścieżka 1 (ograniczona liczba miejsc: 120) | bilety: 30 pln
 „Towar” / „Товар” | Alik Sardarian / Teatr Przesiedlonych (Ukraina, Kijów)

29 MAJA 2018 | WTOREK

- 16.30 | Teatr Współczesny | SK | 90' | ścieżka 1 | bilety: 45 pln
 „Henrietta Lacks” | Nowy Teatr (Warszawa)
- 16.30 | Teatr Kana | SK | 80' | ścieżka 2 | bilety: 30 pln
 „Gęstość zaludnienia. Historia wybuchu” | Teatr Kana (Szczecin)
- 19.00 | Teatr Polski – Mała Scena | SK | 60' | (ograniczona liczba miejsc: 120) | bilety: 30 pln
 „Товар” („Towar”) | Alik Sardarian / Teatr Przesiedlonych (Kijów, Ukraina)
- 21.00 | Teatr Współczesny | SK | 90' | ścieżka 2 | bilety: 45 pln
 „Henrietta Lacks” | Nowy Teatr (Warszawa)
- 21.00 | Teatr Kana | SK | 80' | ścieżka 1 | bilety: 30 pln
 „Gęstość zaludnienia. Historia wybuchu” | Teatr Kana (Szczecin)

30 MAJA 2018 | ŚRODA

- 16.30 | TRAFo Trafostacja Sztuki | SK | 70' | ścieżka 1 | bilety: 45 pln
 „Spójrz na mnie” | Teatr Śląski im. St. Wyspiańskiego (Katowice)
- 18.15 | Teatr Współczesny w Szczecinie | SK | 130' (1 przerwa) | ścieżka 1+2 | bilety: 45 pln
 „Ku Klux Klan. W krainie miłości” | Teatr Nowy (Zabrze)
- 21.00 | TRAFo Trafostacja Sztuki | SK | 70' | ścieżka 2 | bilety: 45 pln
 „Spójrz na mnie” | Teatr Śląski im. St. Wyspiańskiego (Katowice)

SPRZEDAŻ BILETÓW

Elektroniczna sprzedaż biletów na platformie www.bilety.fm

Stacjonarna sprzedaż biletów w Punkcie Obsługi Klienta bilety.fm w Zamku Książąt Pomorskich, ul. Korsarzy 34, Mały Dziedziniec, wejście "I" (Centrum Informacji Kulturalnej i Turystycznej CIKiT)

BEZPŁATNE WEJŚCIÓWKI

Dystrybucja bezpłatnych wejściówek na dwa muzyczne wydarzenia Przeglądu – koncert Orkiestry Klezmerskiej Teatru Sejneńskiego oraz widowisko „Milczenie Syren” w wykonaniu Magdaleny Cieleckiej oraz Michała Pepla w Domu Kultury 13 Muz.

Uwaga! Jedna osoba może pobrać maksymalnie 4 wejściówki.

LOKALIZACJE:

Akademia Sztuki w Szczecinie, pl. Orła Białego 2
Dom Kultury 13 Muz w Szczecinie, pl. Żołnierza Polskiego 2
Łąka Kany, ul. Zygmunta Duczyńskiego
Opera na Zamku w Szczecinie, ul. Korsarzy 34
Teatr Kana, Pl. Św. Piotra i Pawła 4/5
Teatr Lalek „Pleciuga”, pl. Teatralny 1
Teatr Polski w Szczecinie, ul. Swaróżyca 5
Teatr Współczesny w Szczecinie, ul. Wały Chrobrego 3
TRAFO Trafostacja Sztuki, ul. Świętego Ducha 4
Zamek Książąt Pomorskich, ul. Korsarzy 34

„Birdie”**Agrupación Señor Serrano (Barcelona, Hiszpania)**

twórcy: Àlex Serrano, Pau Palacios, Ferran Dordal

występują: Àlex Serrano, Pau Palacios, David Muñiz

głos: Simone Milsdochter

menedżer projektu: Barbara Bloin

reżyseria światła, wideo: Alberto Barberá

projekcje wideo: Vicenç Viaplana

modele w pomniejszonej skali: Saray Ledesma, Nuria Manzano

kostiumy: Nuria Manzano

sponsor zabawek (minizwierzątek): Safari

premiera: lipiec 2016

czas trwania: 60 minut

Spektakl będzie tłumaczony na język polski.

„Birdie” to opowieść o wędrownkach, które wstrząsnęły fundamentami europejskiej Wspólnoty i zarazem o wędrownkach stanowiących nieodłączną część życia.

To multimedialny spektakl łączący projekcje nagrań wideo realizowanych w czasie rzeczywistym, animację, nawiązania do „Ptaków” Hitchcocka, wykorzystanie modeli obiektów w pomniejszonej skali. Na scenie pojawia się dwa tysiące miniaturowych zwierząt oraz trójka wykonawców zawiadujących całym tym nieuporządkowanym światem ze sprawnością, krytycyzmem oraz oddaniem rodzajowi ludzkiemu.

Dwa miraże. Pierwszy: wojny, susze, zniszczenie lasów, zanieczyszczone wybrzeża, wyczerpanie w pracy, niestabilność polityczna, złe warunki sanitarne, prześladowania, deportacje, nadmierna eksploatacja dóbr naturalnych, wyczerpane zasoby wodne, niedobór żywności... Drugi: pełne supermarkety, bezpieczne ulice, stabilizacja rodziny, dobra służba zdrowia, wolność, płatna praca, poszanowanie praw człowieka, opieka społeczna, recykling i odnawialne źródła energii, dobrobyt, mobilność społeczna...

A pomiędzy: stada ptaków. Tysiące migrujących ptaków nieustannie kreślących na niebie niemożliwe kształty. Ruch. Nieustający ruch. Ptaki... i dalej: planety, asteroidy, surowce, galaktyki, krew, komórki, broń, atomy, elektrony, reklama, kwarki, ideologia, strach, odpady, nadzieja. Życie. Nic w kosmosie nie pozostaje w spoczynku. Brak ruchu to mrzonka. Jest tylko ruch. Nie można zatrzymać elektronu, po co więc budować ogrodzenia, aby zatrzymać stada ptaków?

**„Cezary idzie na wojnę”
Komuna// Warszawa (Warszawa)**

reżyseria: Cezary Tomaszewski

realizatorzy: Bracia (Agnieszka Klepacka, Maciej Choraży), Antoni Grałek, Tomasz Kowalski, Justyna Wąsik, Klaudia Hartung-Wójciak

występują: Michał Dembiński, Weronika Krówka, Oskar Malinowski, Bartosz Ostrowski, Łukasz Stawarczyk

premiera: lipiec 2017

czas trwania: 60 minut

Owa kempowa rewia performatywna to przedstawienie „o przymusie przydatności i efektywności w ramach systemu kapitalistycznego i polityki państwowej, będącej przedłużeniem polityki wojennej”. Tytuł wskazuje na autobiograficzny charakter scenariusza Cezarego Tomaszewskiego, reżysera i choreografa, urodzonego w roku 1976, a więc pamiętającego, czym jeszcze kilkanaście lat temu były Wojskowe Komisje Uzupelnień i jakie emocje wśród maturzystów płci męskiej wzbudzały listy polecane ze stempelkiem WKU. Mało kto, co prawda, spośród nich trafiał do służby, nawet za biurkiem, ale niemal wszyscy fantazjowali, co się wydarzy, kiedy do ręki wcisną im karabin. Jednego uniknąć się nie dało: zdrowy czy chory, każdy poborowy musiał stanąć w gaciach przed komisją lekarską, co samo w sobie wyglądało żałośnie i humorystycznie. Spektakl Tomaszewskiego jest rozpisany na czterech śpiewających i tańczących aktorów, którym akompaniuje pianistka – jak podczas próby w teatrze, bo reżyserowi chodziło o to, by ukazać, jak, by tak rzec, hartuje się męska – choć niekoniecznie w typowym tego słowa znaczeniu – stal. Tomaszewski jest miłośnikiem i znawcą muzyki klasycznej, więc „Popołudnie fauna” Debussy’ego w legendarnej Choreografii Niżyńskiego spotyka się tu z pieśnią Moniuszki śpiewaną w męskiej przebieralni, a ćwiczeniom aerobowym wykonywanym z ofiarnością przyszłych olimpijczyków towarzyszą dźwięki „Symfonii Stalingradzkiej” Szostakowicza.

**„Gęstość zaludnienia. Historia wybuchu”
Teatr Kana w Szczecinie**

scenariusz: na podstawie „Czarnobylskiej modlitwy. Kroniki przyszłości” Swietłany Aleksijewicz

adaptacja i reżyseria: Krzysztof Popiołek

scenografia: Anna Wołoszczuk

kostiumy: Piotr Popiołek

występują: Bibiana Chimiak, Karolina Sabat, Dariusz Mikuła, Piotr Starzyński

premiera: czerwiec 2017

czas trwania: 80 minut

Bohaterowie opowieści Aleksijewicz są pogubieni w czasie. Nieustannie porównujący siebie stąd i siebie z kiedyś, pęknięci, niedokładnie poskładani, mają jednak zdolność przenikliwego spojrzenia. Problem w tym, że jest to spojrzenie Orfeusza, spojrzenie wstecz (w tym Wypadku w głąb czaszki, w siebie). Ich oczy napotykać na bezwzględny wzrok utraconego czasu – Meduzy, która grozi powrotem. Boją się: że przeszłość bezpowrotnie minęła, że jest już nie do odzyskania. Dawno wystygły ich ciała, jeszcze schną głowy po tańcu ostatniego dnia lata – w świecie sprzed wybuchu. Kiedyś głowa pociła się na zewnątrz, dziś poci się od środka. I jeszcze - istnieje obawa, że przeszłość znowu może stać się przyszłością. Ci ludzie stali się nosicielami traumy, wyczulonymi na katastrofę. Są prorokami nowych zagrożeń.

Sceniczna chóralna opowieść bada kondycję świata i psychiki człowieka po wybuchu, człowieka przygniecione go ciężarem trudnej przeszłości, funkcjonującego w chmurze obrazów i zdań, które przylepiły się do niego w trakcie drogi i które przyniósł ze sobą aż do: teraz, tutaj.

„Henrietta Lacks”
Nowy Teatr w Warszawie

scenariusz: Anna Smolar, Marta Malikowska, Maciej Pesta, Sonia Roszczuk, Jan Sobolewski

reżyseria i dramaturgia: Anna Smolar

kostiumy: Anna Met

muzyka i opracowanie muzyczne: Natalia Fiedorczuk-Cieślak

występują: Marta Malikowska, Sonia Roszczuk, Maciej Pesta, Jan Sobolewski

partner spektaklu: Fundacja OnkoCafe – Razem Lepiej

premiera: wrzesień 2017

czas trwania: 120 minut

Spektakl jest próbą przywrócenia pamięci o kobiecie, która ukrywa się za skrótem HeLa. To nazwa nieśmiertelnych komórek, które doprowadziły do przełomu w nauce – komórek pobranych z jej organizmu przed śmiercią. Te komórki żyją do dziś, po niej nie został ślad. Twórcy snują fantazję o niemożliwym spotkaniu między protagonistami z przeszłości. Dopuszczają do konfrontacji, do której nigdy nie doszło. Padają słowa długo powstrzymywane, wymazywane. Zabierają głos ci, którzy dotychczas go nie mieli.

Spektakl czerpie ze spotkania artystów ze światem nauki, medycyny, bioetyki. Scenariusz jest wynikiem kolektywnej pracy aktorów i reżyserki, oparty jest na faktach naukowych i biograficznych. W przygotowaniu spektaklu istotną rolę odegrały warsztaty prowadzone przez twórców i rozmaite spotkania. Zespół miał możliwość spojrzeć na historię nieśmiertelnych komórek przez pryzmat doświadczenia pacjentów onkologicznych, naukowców związanych z Centrum Nauki Kopernika, biologów pracujących w obszarze bioetyki, a także bioartystów. Spektakl jest owocem tych licznych perspektyw; zadaje pytania o granice nauki, o naturę eksperymentowania na drugim człowiekiem, o prawa człowieka względem własnego ciała, o fobie społeczne dotyczące postępu i jego potencjalnych ekscesów.

**„Ku Klux Klan. W krainie miłości”
Teatr Nowy w Zabrzu**

tekst: Katarzyna Surmiak-Domańska

adaptacja i reżyseria: Maciej Podstawny

scenografia i kostiumy: Kaja Migdałek

muzyka: Anna Stela

projekcje wideo: Amadeusz Nosal

teksty piosenek: Łukasz Zaleski

występują: Danuta Lewandowska, Anna Konieczna, Katarzyna Kubacka, Marcin Gawęł (gościnnie), Andrzej Kroczyński, Dariusz Czajkowski, Jarosław Karpuk, Jakub Piwowarczyk

premiera: marzec 2017

czas trwania: 130 minut (1 przerwa)

Spektakl powstał na podstawie książki Katarzyny Surmiak-Domańskiej „Ku Klux Klan”, reporterki „Gazety Wyborczej”, która miała okazję (będąc gościem zjazdu Partii Rycerzy KKK z Arkansas) przyjrzeć się Klanowi z bliska. Okazuje się, że 150 -letni Ku Klux Klan ma się całkiem nieźle i działa w pełni legalnie. Jego członkowie poświęcają się studiowaniu Biblii i głoszeniu miłości. Miłości, która sprawdza się świetnie przy promocji nienawiści. Klan reprezentuje mniejszość, czyli zagrożoną wyginięciem rasę białą. Otóż, gdy rasa białych będzie chylić się ku upadkowi, przedstawiciele Ku Klux Klanu wyjdą z ukrycia i odtworzą ją na nowo.

Spektakl w dowcipny sposób obnaża absurdy i paradoksy „białego” sposobu myślenia, jednocześnie starając się zrozumieć, jakiego rodzaju lęki i problemy leżą u jego źródeł. Ukazuje mechanizmy działania jednej z najbardziej złowrogich, a zarazem groteskowych organizacji w dziejach Stanów, właściwe chyba nie tylko jej... Opowiada o charakterach i historiach ludzi żyjących na co dzień w świecie odrębnym, „przesuniętym” względem rzeczywistości. W którym czują się oni wyjątkowi i lepsi, a jednocześnie wobec zagrożeń i komplikacji świata obiektywnego” – rezygnują z części wolności na rzecz bezpieczeństwa. Spektakl, pełen songów i muzyki, staje się dokumentem o ucieczce... dokąd?

**„Plan B for Utopia” („Utopia – Plan B”)
Joan Clevillé Dance (Wielka Brytania, Dundee)**

scenariusz i reżyseria: Joan Clevillé

choreografia: Joan Clevillé we współpracy z tancerzami

scenografia i kostiumy: Matthias Strahm

reżyseria światła: Emma Jones

zdjęcia: Nicole Guarino, Maria Falconer

muzyka: Louis Armstrong, Cliff Edwards, Judy Garland, Gordon Lorenz Orchestra, Willy Mason, MyMy

występują: Solène Weinachter, John Kendall, Joan Clevillé

premiera: sierpień 2015

czas trwania: 60 minut

Spektakl będzie tłumaczony na język polski.

„Utopia – Plan B” to łączące teatr, taniec oraz storytelling zaskakujące i przewrotne przedstawienie choreografa Joana Clevillé z udziałem dwójki charyzmatycznych tancerzy, podejmujące temat roli wyobraźni i kreatywności w życiu człowieka. Twórcy tego, w dużej mierze minimalistycznego, spektaklu wykorzystującego zabawny scenariusz i oryginalną choreografię pytają, czy wyobraźnia i kreatywność mogą pełnić rolę katalizatora wywołującego zmiany w naszym prywatnym życiu i w życiu społeczności. To spektakl o marzeniach i odwadze, jakiej wymagają, o utopiach małych i dużych, porażkach i umiejętności podnoszenia się po nich.

Masz plan, i nagle go nie masz. Masz sen i nagle budzisz się. Zakochujesz się i twoje serce zostaje złamane. Pytanie brzmi: czy zbierasz kawałeczki i próbujesz jeszcze raz?

„Utopia – plan B” to spektakl o tym, jak decydujemy się przeżyć nasze życie: o marzeniach, poddawaniu się i zaczynaniu od nowa, ale przede wszystkim to opowieść o przyjaźni.

**“Shall We Dance” („Zatańczymy”)
Home Made Ensemble (Izrael, Tel Awiw)**

tekst, reżyseria, wykonanie: Yoav Bartel
reżyseria i choreografia: Abigail Rubin
koncepcja scenograficzna: Nadav Barne’a
konsultacje muzyczne: Yehezkel Raz

premiera: kwiecień 2010
czas trwania: 60 minut
Spektakl będzie tłumaczony na język polski.

Ujmująca swoją formalną prostotą, a zarazem poruszająca historia młodego mężczyzny – tancerza. Aithan Harrari ma oryginalny izraelski zawód: organizuje spotkania, podczas których wykonywane są izraelskie tańce folkowe. Chce zostać zauważony i doceniony, gdy więc zostaje poproszony, by pewnego wieczoru zastąpić dobrze znanego instruktora i stworzyć innowacyjną choreografię, postanawia skorzystać z nadarzającej się okazji, by wzmocnić swoją zawodową pozycję.

Prowadząc zajęcia, wita przybyłych, opowiada o swoich zawodowych doświadczeniach, tańcu, marzeniach. Momentami wciąga publiczność do akcji, zaprasza do zatańczenia wraz z nim prostego układu. Podczas wieczoru Aithan wyjawia źródła swoich inspiracji – swoje doświadczenia z czasów, gdy jako młody mężczyzna odbywał służbę w IDF – Siłach Obronnych Izraela (Israel Defence Forces). Wieczór taneczny trwa w najlepsze i Aithan zaczyna już wyczuwać sukces. Jednak w tej właśnie chwili jego wspomnienia zdają się coraz bardziej przejmować nad nim kontrolę, przyćmiewają radość z tańca. W jego opowieści coraz częściej zaczynają pobrzmiwać ponure tony. Im dalej w przeszłość, tym wspomnienia stają się trudniejsze. Przymusowa służba wojskowa, zakwaterowanie ze starszymi kolegami, przemoc, okrucieństwo, którego doświadczył. Aż wreszcie opowieść o tym, jak on sam „odbił” zło – upokorzył Palestyńczyków, którzy próbowali przejść granicę, każąc im... tańczyć. Jego marzenie o tańcu stało się narzędziem krzywdy.

„Sienkiewicz Superstar (czyli zupełnie spóźniona anegdota biograficzna na chwalebny okazję stulecia odzyskania niepodległości)”

Teatr Dramatyczny im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu

tekst: Jan Czapliński

reżyseria: Aneta Groszyńska

scenografia: Tomasz Walesiak

muzyka: Marcin Liweń

występują: Sara Celler-Jeziarska, Irena Sierakowska, Joanna Łaganowska, Michał Kosela, Rafał Kosowski, Piotr Mokrzycki, Filip Perkowski

premiera: luty 2018

czas trwania: 150 minut

„Sienkiewicz Superstar” będzie wglądem w biografię najstynniejszego i zdecydowanie najbardziej popularnego polskiego pisarza. To wycieczka na przełom XIX i XX wieku, której zadaniem jest przyjrzenie się źródłom naszej dzisiejszej sytuacji. To zarazem wycieczka w Polskę AD 2018, świętującą właśnie stulecie niepodległości. W jakiej formie będziemy obchodzić to święto? W jakim rytmie machać flagą? Jakie historie opowiemy sobie przy tej okazji? I czy Sienkiewicz ma z tym ciągle coś wspólnego?

Po pomniku dla Zapolskiej, lustracja Sienkiewicza i jego mitologii, ideologii i osobliwego wpływu na XXI-wieczne umysły. Dlaczego Sienkiewicza nienawidziła większość kolegów pisarzy? Za co wielbią go tłumy?

I – czy rzeczywiście tłumy go czytają...

Zespół nagradzanej ZAPOLSKIEJ wraca do „Szaniawskiego”, by kontynuować swoje wnikliwe i przewrotne badania nad białymi plamami polskiej kultury.

„Spójrz na mnie”**Teatr Śląski im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach**

scenariusz (na podstawie historii bohaterów) i reżyseria: Adam Ziajski

muzyka: Maciej Frycz

scenografia i kostiumy: Grupa Mixer

wizualizacje: Filip Czernow

audiodeskrypcja: Izabela Mrochen

przewodniczka aktorów niewidomych: Aleksandra Fielek

autorka zapachu ciemności: Aleksandra Cacha (Olfaktura)

występują: Mieczysław Bąk, Bartłomiej Błaszczyszki, Grzegorz Kania, Anna Machoń, Michał Piotrowski, Alina Słowik i Kora, Mikołaj Wierzbicki, Adam Ziajski

premiera: luty 2018

czas trwania: 70 minut

Uwaga: w spektaklu używane są światła stroboskopowe.

Ilość miejsc dla widzów ściśle ograniczona przez liczbę słuchawek do audiodeskrypcji.

Spektakl każdorazowo grany jest z audiodeskrypcją.

Nasze życie skoncentrowane jest na patrzeniu – polegamy na wzroku, ufamy mu.

To on pomaga nam w zdobywaniu wiedzy, orientowaniu się w otoczeniu czy dostrzeganiu niebezpieczeństwa. Posiada też jednak swoje negatywne cechy. Spojrzenie może być oceniające, może uprzedmiotawiać, buduje dystans. A jednak symbolem naszego świata moglibyśmy uczynić wszystkowidzące oko. Czy na pewno? Wśród nas żyją także ludzie, których postrzeganie jest zupełnie odmienne – to ludzie pozbawieni wzroku.

Czy zastanawialiście się kiedyś, jak żyje się w świecie, który zna się tylko ze słyszenia?

Spróbujcie choć przez godzinę funkcjonować z zamkniętymi oczami, a zrozumiecie, że wszystko wygląda inaczej niż myśleliście. Na co dzień się nad tym nie zastanawiamy, ale tworzymy świat, w którym widzenie jest formą uprzywilejowania. Dlatego bycie niewidomym oznacza jednocześnie bycie niewidzialnym. Czas rzucić wyzwanie patrzącemu spojrzeniu i zapytać: czy macie pewność, że Wasze oczy nie są zamknięte?

**„Товар” („Towar”)
Teatr Przesiedlonych (Ukraina, Kijów)**

autor, reżyser, aktor: Alik Sardarian
z udziałem Maxima Nakonechnyiego
kuratorzy: Natalia Vorozhbyt, Georg Genoux

premiera: listopad 2015
czas trwania: 60 minut

"Jesteś zmęczony smutnymi wiadomościami? Nie chcesz już dłużej słuchać i rozmawiać o wojnie? Pragniesz czegoś lekkiego, co pozwoli ci odpocząć od tego wszystkiego? Zatem pierdol się... idź do innego teatru. Nasze przedstawienie Towar traktuje o tym, co nie do zniesienia – o śmierci w czasie wojny. Na wojnie ludzie nie umierają przy akompaniamencie pięknej muzyki, z heroicznymi okrzykami Slava Ukraïni! na ustach; nie wracają do swoich przytulnych domów w pięknych mundurach i z medalami na piersi, to nie film ani reklama w telewizji. Rzeczywistość jest inna. A przynajmniej tak głosi teatralne oświadczenie Towaru, jednego z najświetniejszych spektakli ukraińskiego Teatru Przesiedlonych. Jak w przypadku wszystkich projektów tego teatru, ten także oparty jest na prawdziwych przeżyciach jego autora i jedyne go aktora, Alika Sardariana, który służył jako ratownik medyczny w oblężonym Debalcewie”.

Alisa Sopova w kryttyka.com

SPEKTAKL FINAŁOWY**„Będzie Pani zadowolona, czyli rzecz o ostatnim weselu we wsi Kamyk”****Teatr Nowy im. Tadeusza Łomnickiego w Poznaniu**

reżyseria, scenografia, kostiumy: Agata Duda-Gracz

muzyka: Jakub Ostaszewski

ruch sceniczny: Tomasz Wesołowski

reżyseria świateł: Katarzyna Łuszczak

występują: Dorota Abbe, Bożena Borowska-Kropielnicka, Gabriela Frycz, Karolina Głąb, Małgorzata Łodej-Stachowiak, Edyta Łukaszewska, Anna Mierzwa/Agnieszka Różańska, Julia Rybakowska, Maria Rybarczyk, Marta Szumieł, Łukasz Chruszcz/Łukasz Schmidt, Radosław Elis, Michał Kocurek, Mateusz Ławrynowicz, Szymon Mysłakowski (gościnnie)/Łukasz Chruszcz, Andrzej Niemyt, Bartosz Nowicki (gościnnie), Ildefons Stachowiak, Mariusz Zaniewski

premiera: marzec 2017

czas trwania: 210 minut

Jest taka wieś, w której powietrze zastygło. Jest taka wieś, w której cisza trwa nieprzerwanie: nie słychać w niej ani brzęczenia much, ani wiatru poruszającego kłosaми zbóż na polach, ani nadjeżdżającego wozu... Jest taka wieś, w której nie ma dzieci, od lat nie ocieliła się żadna krowa, a kury nie znoszą jajek. Mechanizm rodzenia i umierania został wstrzymany. Nie tworzą się nowe rodziny. Połowa domów stoi pusta, bo pozostali tutaj wyłącznie najsilniejsi. I żaden z mieszkańców nie jest normalny.

Czy przygotowywane z wielką pompą wesele Zuni i Siutka przerwie panowanie ciszy, ożywi lokalną społeczność i zakończy martwy sezon tradycyjnym „...i żyli długo i szczęśliwie”? A może postępującej apokalipsy nie da się już powstrzymać? Jedno jest pewne. Nadciąga nieproszony gość weselny: zło.

WYDARZENIE TOWARZYSZĄCE**„Czekamy na sygnał”****Bałtycki Teatr Dramatyczny im. Juliusza Słowackiego w Koszalinie**

autor: Tomasz Ogonowski

reżyseria: Żanetta Gruszczyńska-Ogonowska, Wojciech Rogowski

producent: Marcin Burchardt

scenografia: Beata Jasionek

kostiumy: Beata Jasionek

opracowanie muzyczne: Tymon Tymański

choreografia: Arkadiusz Buszko

występują: Żanetta Gruszczyńska-Ogonowska, Dominika Mrozowska, Katarzyna Ulicka-Pyda, Marcin Borchardt, Artur Czerwiński, Wojciech Kowalski, Piotr Krótki, Wojciech Rogowski, Jacek Zdrojewski

Współprodukcja ze Stowarzyszeniem Aktorzy po godzinach

premiera: wrzesień 2017

czas trwania: 75 minut

„Czekamy na sygnał” Tomasza Ogonowskiego, z nowymi aranżacjami klasycznych utworów polskiej muzyki rockowej w opracowaniu Tymona Tymańskiego, to opowieść o trudnym doświadczeniu pokoleniowym dzisiejszych pięćdziesięciolatków. Ludzi, którzy pamiętają kryzysy, zaciskanie pasa, dobrobyt na kredyt, żywność na kartki, strajki, pacyfikacje, powstanie Solidarności, stan wojenny, transformację, a teraz żyją w Polsce, która należy do NATO i Unii Europejskiej.

Temu pokoleniu od początku towarzyszyła muzyka rockowa, która w latach osiemdziesiątych ubiegłego stulecia, wykorzystując znakomite teksty, odzwierciedlała wszystko, co działo się na ulicach, korytarzach, klatkach schodowych, w zakładach, domach i gabinetach. Te dźwięki zastępowyły krzyk, formułowały słowa, dawały nadzieję.

WYDARZENIE TOWARZYSZĄCE**„Milczenie Syren”****Koncert Magdaleny Cieleckiej i Michała Pepola**

scenariusz i program: Michał Pepol

realizacja dźwięku i obrazu: Robert Migas

realizacja świateł: Patryk Adamski

kostiumy: Monika Kaleta

wykonanie: Magdalena Cielecka (wokal), Michał Pepol (wiolonczele, pianino)

premiera: czerwiec 2017

czas trwania: 90 minut

Projekt powstał z inspiracji wystawą „Syrena herbem twym zwodnicza” na zamówienie Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Premiera koncertu odbyła się 8 czerwca 2017 w MSN.

Śpiew stanowi o sile syren, a praca z dźwiękiem pod ich urokiem to perwersyjne marzenie niejednego muzyka. Sam chciałbym osiąść syrenią moc i zawsze umieć uwodzić publiczność. Wymagałoby to jednak bezwarunkowego otwarcia się na ciemne strony własnej podświadomości. Spotkanie z syreną to spotkanie z sobą samym, z najbardziej czułym i delikatnym, a jednocześnie podlegającym autocenzurze fragmentem własnego, schowanego ja. Niech więc to będzie koncert-wyzwolenie: z jarzma konwencji, gatunków, przyzwyczajień czy oczekiwań. Niech to będzie koncert-hybryda, tak jak hybrydą jest syrena. Patrzmy syrenie w oczy i słuchajmy jej. Słuchając jej, słuchajmy siebie. Dajmy się uwieść polifonii głosów człowieka, wiolonczel, mieszkańców oceanu. Niech Saariaho wciągnie w wir i rzuci urok, niech Kafka sprawi, iż syreny zamilkną, niech Sikorski zrekonstruuje ich melancholijną pieśń, niech Hendrix omami nas i wessie pod wodę, niech Schubert zmieni syrenie płeć, niech Glass skaże na dryfowanie, a Buckley niech udowodni, że nie da uchronić się przed syrenami.

Michał Pepol

PROGRAM: Kaija Saariaho – Spins and Spells (1997), Franz Kafka – Milczenie syren Tomasz Sikorski – Milczenie syren (1986/87), Jimi Hendrix (arr. M. Pepol) – 1983... (A Merman I Should Turn to Be), Franz Schubert/Johann Wolfgang von Goethe (arr. M. Pepol) – Erlkönig, Philip Glass – Orbit (2013), Tim Buckley/Larry Beckett (arr. M. Pepol) – Song to the Siren

WYDARZENIE TOWARZYSZĄCE

Orkiestra Klezmerska Teatru Sejneńskiego

Zespół występuje w składzie: Dominika Korzeniecka – perkusja, Mateusz Bartosiewicz – perkusja, Borys Pol – perkusjonalia, Tadeusz Soroko – tuba, Michał Jachimowicz – sakshorn tenorowy, Stanisław Soroko – sakshorn altowy, Mateusz Szejkowski – puzon suwakowy, Maciej Soroko – puzon suwakowy, Patryk Masłowski – puzon wentylowy, Dominik Sekura – trąbka, Kacper Szroeder – trąbka, Marcin Dąbrowski – trąbka, Michał Popiel – trąbka, Maciej Popiel – saksofon altowy, klarnet, Paweł Jaczewski – saksofon altowy, Maja Misiukanis – saksofon altowy, Janek Głębocki – saksofon altowy, Mikołaj Pol – wibrafon, cymbały, Michał Moniuszko – kontrabas, Wojciech Szroeder – akordeon.

Orkiestrę Klezmerską Teatru Sejneńskiego tworzą młodzi ludzie związani z Fundacją i Ośrodkiem „Pogranicze – sztuk, kultur, narodów” w Sejnach. Obie te instytucje w swojej pracy edukacyjnej i artystycznej odwołują się do wielokulturowego dziedzictwa Europy Środkowowschodniej. Orkiestra powstała w trakcie pracy nad teatralną inscenizacją „Dybuka” Szymona An-skiego. Premiera spektaklu miała miejsce w 1996 roku. Od tego czasu trwa fascynująca przygoda młodych ludzi z pogranicznych Sejn z muzyką klezmerską. Dzisiaj to już kolejne pokolenie sejneńskich muzyków. Wielu młodych w Sejnach miało już okazję wtajemniczać się w sekrety muzyki klezmerskiej, ciągle dochodzą nowi, młodszy, zajmując miejsce odchodzących w dorosłe życie kolegów. Zmienia się też instrumentarium zespołu, a tym samym jego brzmienie.

Muzyka klezmerska jest obecna w Sejnach w Białej Synagodze niemalże na co dzień. Letnie koncerty gromadzą szeroką publiczność i wrosły już w krajobraz sejneńskich wydarzeń kulturalnych. Orkiestra dla młodych z Sejn jest doświadczeniem, które czasem prowadzi dalej i wpływa na wybory oraz staje się ścieżką życia.

Dzisiaj sejneńscy muzycy zasilają warszawską scenę muzyczną, grają w najciekawszych formacjach, tworzą własne inicjatywy muzyczne. Spotkania z Mikołajem Trzaską i Raphaelem Rogińskim – wybitnymi muzykami młodego pokolenia poszukującymi inspiracji w muzyce żydowskiej, którzy w ciągu ostatnich lat odwiedzali „Sejneńską Spółdzielnię Jazzową” (kolejny długofalowy program prowadzony przez sejneńskich muzyków) – zaowocowały nowym brzmieniem muzyki żydowskiej w Sejnach.

WYSTAWA TOWARZYSZĄCA
„TWARZE / FACES”
Katarzyna Kozyra & Katarzyna Szumska

Muzeum Narodowe w Szczecinie — Muzeum Sztuki Współczesnej, ul. Staromłyńska 1

kuratorzy: Marlena Chybowska-Butler, Magdalena Lewoc
organizator: Muzeum Narodowe w Szczecinie
współpraca: Fundacja Katarzyny Kozyry

Na przestrzeni ostatnich kilku lat Kozyra i Szumska intensywnie współpracowały ze sobą w ramach projektów autorskich Kozyry – podczas realizowanego w Izraelu rozbudowanego przedsięwzięcia artystyczno-badawczego „Szukając Jezusa” oraz przy zrealizowanym w konwencji baśni filmie „Opowieść zimowa”, dla którego oprawą scenograficzną była siedziba współtworzonego przez Szumską Teatru Cinema w Michałowicach koło Jeleniej Góry.

Wystawa w Muzeum Narodowym w Szczecinie, w ramach której zaprezentowana zostanie wielokanałowa wideoinstalacja „Faces” (2006) Kozyry oraz obrazy Szumskiej z rozbudowanego (rozpoczętego w 2013 roku) cyklu „Portrety w zawieszeniu”, jest pierwszym wspólnym wystąpieniem artystek. Dotychczas ich indywidualne kariery twórcze przebiegały niezależnie i według odmiennych scenariuszy. Wspólna prezentacja Kozyry i Szumskiej pokazuje dwie charyzmatyczne osobowości twórcze o odmiennych temperamentach i artystycznych biografiach, odwołując się do tych obszarów ich praktyki artystycznej, na których mogą się spotkać i podjąć inspirujący dialog.

WYSTAWA TOWARZYSZĄCA

„Panoramiczny happening morski” Tadeusza Kantora w fotografii Eustachego Kossakowskiego

Muzeum Narodowe w Szczecinie, ul. Wały Chrobrego 3

kurator: Andrzej Pawełczyk

współpraca: Anka Ptaszyńska

współorganizator: Miejska Galeria Sztuki Współczesnej ms44 w Świnoujściu

„Panoramiczny happening morski”, wykonany w sierpniu 1967 r. przez artystów uczestniczących w V Plenerze w Osiekach (m.in. Jerzego Beresia, Edwarda Krasińskiego, Stanisława Fijałkowskiego), jest drugim plenerowym happeningiem Tadeusza Kantora (poprzedził go „List”, który odbył się w Warszawie w styczniu tego samego roku) i jedną z pierwszych akcji performatywnych w Polsce w latach 60. XX wieku. Bez wątpienia jest także największym i najbardziej złożonym widowiskiem tego typu, zrealizowanym w plenerze. Obrosły legendą oraz licznymi anegdotami pozostaje niekwestionowanie kluczowym wydarzeniem polskiej sztuki nowoczesnej po 1945 r. W cyklu fotografii utrwalił go Eustachy Kossakowski, a słynna scena dyrygowania falami morskimi stała się już ikoną sztuki europejskiej.

„Życie w sztuce” i poprzez sztukę, cechujące prezentowanych na wystawie twórców, to poszukiwanie przez nich granicy, po przekroczeniu której powtarzalność artystycznego gestu staje się świadomością biologicznego procesu. Oczywiście artysta zliczający „nieskończoność”, świadom nieuniknionej klęski własnego zamiaru, podejmuje takie wyzwanie. Spełnia się bowiem w wierności sobie i konsekwentnym poszukiwaniu ontologicznego sensu, ukrytego w codzienności. Powtarzalność, nieustanność narastania, ale też tracenia, zmusza artystę do gestu niezgody, wyboru idei „godnego życia” „człowieka zbuntowanego”, który akceptuje nieuchronność przemijania i sam podejmuje dzieło dokumentacji tego procesu, przejmując nad nim władzę. Tak można scharakteryzować zasadę twórczości Tadeusza Kantora, Edwarda Krasińskiego, Jerzego Beresia czy Stanisława Fijałkowskiego.

„Święte ciało prowincji”, Pomorze Zachodnie, pozbawione dominujących elementów sztuki i z wykształcającą się zaledwie świadomością własnej formy, jest odpowiednim miejscem dla działań neoawangardy polskiej w latach 60. i 70. XX wieku. Nadmorska osada łączy to przestrzeń balansująca na granicy, wyznaczonej z jednej strony przez naturę, a z drugiej ideologię i fizyczność opresyjnego państwa. Przecież „łązy” to miejsca po wykarczowanym lub wypalonym lesie, przeznaczone dla nowego. Przypadkowa semantyczna zbieżność z nazwą miejsca, gdzie wydarzył się gest intelektualnej wolności, jakim niewątpliwie była idea dyrygowania morzem, podkreśla akt niezależności i kreacji, w którym jednostka jest podmiotem a nie przedmiotem. Przestrzeń, oddalona od twardego państwowego jądra, stworzyła możliwość nieustannej transgresji, będącej w przypadku Kantora zasadą życia, ale jest także jedyną zasadą awangardy. A dla nas jest dowodem, że i na "granicach" możliwe są wydarzenia właśnie te granice znoszące.

WYSTAWA / WYDARZENIE TOWARZYSZĄCE
„Akcja – Reakcja. Plakatowanie miasta”
Performance Piotra Depty-Kleśty

Działanie „Akcja – Reakcja. Plakatowanie miasta” jest próbą wejścia z plakatem zaangażowanym w strukturę miasta. Jest próbą powrotu i wywołania refleksji u potencjalnych odbiorców na tematy społeczno-polityczne, częściej dzielące niż łączące. W końcu: jest jedną z serii wystaw plakatu Piotra Depty-Kleśty, wchodzącą w skład wystaw doktorskich – zakładających wnikanie z plakatem zaangażowanym w przestrzeń miast.

Autor podejmuje się komentowania bieżących wydarzeń za pomocą języka wizualnego, ograniczając się do monochromatyczności i bardzo prostej formy oraz mocnej typografii, która jest równie ważna, co znak graficzny. Plakaty są nawiązaniem do plakatu naiwnego, szablonowego, manifestacyjnego. Są mocnym „strzałem wizualnym”.

W trakcie akcji autor przedstawi 13 wybranych plakatów wchodzących w skład serii. Prace będą eksponowane na Łące Kany przez cały czas trwania Przeglądu.

WYSTAWA TOWARZYSZĄCA
„Kontrapunkt: retrospektywa”

Dom Kultury „13” Muz, plac Żołnierza Polskiego 2

Wystawa jest retrospektywnym podsumowaniem corocznych międzynarodowych spotkań Przeglądu Teatrów Małych Form „Kontrapunkt”

Pierwsza edycja przeglądu odbyła się w 1966 roku (jako Szczeciński Przegląd Teatralny), z czasem nazwę festiwalu zmieniono dla podkreślenia zderzenia różnych nurtów i formacji teatralnych. Festiwalowi towarzyszy sesja teatrologiczna oraz liczne imprezy (wystawy, koncerty, seanse filmowe, performance) organizowane przez szczecińskie środowiska artystyczne, niejednokrotnie przy współudziale szczecińskich teatrów.

Ponownie po wieloletniej przerwie, gdy Kontrapunkt gościł w Teatrze Lalek Pleciuga, organizatorem Przeglądu Teatru Małych Form jest Dom Kultury 13 Muz w Szczecinie.

Wystawa, przy okazji tegorocznej edycji, jest przypomnieniem dotychczasowego bogatego dorobku i udziału znaczących aktorów i reżyserów w Kontrapunkcie m.in. Krystyny Jandy, Jana Peszka czy Krystiana Lupy.

Wystawa w holu otwarta od 25 maja 2018 do 30 czerwca 2018 r. / DK 13 MUZ
Prezentacja multimedialna w „Galerii na Strychu” otwarta od 25.05 – 15.06.18 / DK 13 MUZ

OFF KONTRAPUNKT

Z młodym teatralnym offem spotykamy się na KONTRAPUNKCIE już od kilku lat. Najpierw były to towarzyszące głównemu programowi prezentacje grup z województwa (Zachodniopomorska OFFensywa Teatralna), w 2017 roku festiwal stał się okazją do spotkania niezależnych artystów z całego kraju (Ogólnopolska OFFensywa Teatralna). Spotkanie to (i samo zjawisko nowego ruchu teatru offowego, które zaskoczyło różnorodnością i jakością proponowanych wydarzeń) okazało się na tyle interesujące, że Komisja Artystyczna KONTRAPUNKTU postanowiła przewartościować rodzaj obecności tego nurtu – od 2018 roku OFF Kontrapunkt staje się nurtem konkursowym (ocenianym przez odrębne jury), a nagrodą za najlepszy spektakl będzie – przyznawana dotychczas za osobowość artystyczną festiwalu – Nagroda im. Zygmunta Duczyńskiego. Zygmunt Duczyński jako pierwszy wprowadził (wraz z wymyśloną przez siebie nazwą: Kontrapunkt) teatr alternatywny do programu Przeglądu Teatrów Małych Form. Był osobą, którą w sposób szczególny interesowały poszukiwania, eksperymenty, spektakle odważne, ryzykowne – bardzo mocno walczył o ich współobecność na festiwalowej scenie. Zawsze z nieposkromioną wręcz ciekawością i zadziwiającą intuicją obserwował, wspierał i promował wszystkie młode ruchy i zjawiska, które – jak się potem często okazywało – „wytyczały trasy“ nowego teatru. Tym bardziej cieszy fakt, że nagroda jego imienia będzie znakiem tego, co w nurcie offowym określa artystyczną osobowość twórcy lub grupy. W tym roku program OFF Kontrapunktu budował się oddolnie – głosami samego środowiska, próbującego definiować różne rodzaje artystycznych wypowiedzi i obecności. Z pewnością stanowi zaledwie wyimek i nie rości sobie prawa do reprezentatywności. Jest jednak początkiem wzajemnego rozpoznawania.

Dariusz Mikuła

OFF KONTRAPUNKT: PROGRAM**25 MAJA 2018 | PIĄTEK**

- 17.00 | Teatr Kana | OFF | 80' | bilety: 30 pln / 25 pln
„Embrace” | Atsuh Takehouhi (Japonia)
- 19.00 | TRAFo Trafostacja Sztuki | OFF | 90' | bilety: 20 pln
„Wściekły Człowiek. Wariacje w obronie gniewu” | Studio Matejka (Wrocław)

26 MAJA 2018 | SOBOTA

- 18.30 | Teatr Kana | OFF | 60' | bilety: 20 pln
„Spis Kobiet” | Kolektyw Polka (Wrocław, Lublin, Warszawa)
- 18.30 | Akademia Sztuki – Pałac pod Globusem | OFF | 60' | bilety: 20 pln
„Potok” | Wojciech Jaworski Grupa, A.Tak! (Gdańsk)
- 22.00 | Teatr Kana | OFF | 60' | bilety: 20 pln
„Spis Kobiet” | Kolektyw Polka (Wrocław, Lublin, Warszawa)
- 22.00 | Akademia Sztuki | OFF | 60' | bilety: 20 pln
„Potok” | Wojciech Jaworski, Grupa A.Tak! (Gdańsk)

27 MAJA 2018 | NIEDZIELA

- 15.00 | Dom Kultury „13 Muz” | OFF | 90' | bilety: 20 pln
„Kolorowa czyli biało-czerwona” | Fundacja Banina (Lublin)
- 17.00 | Teatr Kana | OFF | 30' | bilety: 20 pln
„Szatnia” | Grupa Przebudzeni (Ostróda)
- 18.00 | Dom Kultury „13 Muz” | OFF | 90' | bilety: 20 pln
„Kolorowa czyli biało-czerwona” | Fundacja Banina (Lublin)
- 21.30 | Teatr Kana | OFF | 30' | bilety: 20 pln
„Szatnia” | Grupa Przebudzeni (Ostróda)

28 MAJA 2018 | PONIEDZIAŁEK

- 17.30 | Akademia Sztuki – Pałac pod Globusem | OFF | 60' | bilety: 20 pln
„Brudło z Wąchabna” | Alicja Brudło (Warszawa)
- 20.30 | Akademia Sztuki – Pałac pod Globusem | OFF | 60' | bilety: 20 pln
„Brudło z Wąchabna” | Alicja Brudło (Warszawa)

29 MAJA 2018 | WTOREK

- 15.00 | Akademia Sztuki – Pałac pod Globusem | OFF | 60' | bilety: 20 pln
„Raport Panika” | Arti Grabowski (Kraków)
- 19.00 | Dom Kultury „13 Muz” | OFF | 60' | bilety: 20 pln
„Atrapa i Utopia” | Iwona Konecka (Skierniewice)

30 MAJA 2018 | ŚRODA

- 15.30 | Teatr Kana | OFF | 30' | bilety: 20 pln
„Odzwierciedlenie” | Fundacja Jubilo (Wrocław)
- 16.30 | Dom Kultury „13 Muz” | OFF | 60' | bilety: 20 pln
„Atrapa i Utopia” | Iwona Konecka (Skierniewice)
- 17.30 | Teatr Kana | OFF | 30' | bilety: 20 pln
„Odzwierciedlenie” | Fundacja Jubilo (Wrocław)

21.00 | Teatr Kana | OFF | 60' | bilety: 20 pln
„Raport Panika” | Arti Grabowski (Kraków)

31 MAJA 2018 | CZWARTEK

14.00 | Akademia Sztuki – Pałac pod Globusem | OFF | 80' | bilety: 20 pln
„Słowo na G” | Układ Formalny (Wrocław)

1 CZERWCA 2018 | PIĄTEK

16.30 | Teatr Kana | OFF | 90' | bilety: 20 pln
„Na Lightcie” | Grupa Korpuskularna LightOff (Szczecin)

Sprzedaż biletów na platformie www.bilety.fm oraz stacjonarnie:

- Punkt Obsługi Klienta bilety.fm
Zamek Książąt Pomorskich, Korsarzy 34, Mały Dziedziniec, wejście "I"
- CIT - Centrum Informacji Turystycznej
Plac Żołnierza Polskiego 20 (szklany pawilon na Alei Kwiatowej)
- Teatr Kana, Pl. Śśw. Piotra i Pawła 4/5

„Embrace”**Atsushi Takenouchi (Japonia)**

choreografia, butoh: Atsushi Takenouchi

muzyka na żywo: Hiroko Komiya

czas trwania: 75 minut

*Objąć mocno**Niczym mały embrion**Żadnego myślenia, ani jednej myśli, tylko głęboki oddech**Ze śmierci wyłania się życie,**Jak otwierający się kwiat**Życie: kwiat, co otwiera się na Wszechświat**Kwiat obejmuje Wszechświat**Obejmuje wszystko*

Atsushi Takenouchi to japoński tancerz i choreograf. Swój oryginalny styl tańca: jinen butoh (którego nazwa pochodzi od japońskich pól Jinen) artysta odkrył, podróżując w latach 1996–99, odwiedzając japońskie wioski, szczątki zapomnianych buddyjskich świątyń i sanktuariów. W efekcie tych poszukiwań powstawały kolejne spektakle. Obecnie kolejny rok z rzędu realizuje ideę „tańca z miejscami”: odwiedził kilkanaście krajów, prowadząc warsztaty, realizując przedstawienia i duże międzynarodowe, plenerowe projekty artystyczne. Prowadzi własną szkołę tańca butoh w Pontederze (Włochy).

Hiroko Komiya tworzy zaś muzykę eksperymentalną, używając dźwięków wziętych z natury. Posługuje się m.in. kolekcją obiektów o magicznym brzmieniu, wśród których znajdziemy muszle, dzwonki, kołatki, grzechotki, cynowe naczynia, specjalnie dobrane tradycyjne instrumenty. Używa też z powodzeniem swojego własnego, organicznego głosu. W ten sposób buduje nieharmoniczne improwizacje muzyczne, sięgające archetypów kultury wschodu, stanowiące niezwykle akompaniament do spektakli, improwizacji i warsztatów.

**„Wściekły człowiek. Wariacje w obronie gniewu”
Studio Matejka (Wrocław)**

reżyseria, choreografia: Matej Matejka

scenariusz: Matej Matejka, Marek Gluziński

aktorzy/tancerze/performerzy: Aleksandra Kugacz-Semerci, Danny Kearns, Deniz Atli, Metehan Kayan, Marek Gluziński, Mertcan Semerci, Natalia Drozd, Tomáš Wortner, Umut Sevgül

muzyka: Kurws

światła: Maciej Mądry

kostiumy: Simela Ziota

koordynacja: Ewelina Sochacka

„Jestem zmęczona. Wściekle zmęczona, ale nie mogę spać.

Jestem głodny. Wściekle głodny, ale nie mogę jeść.

Są dni, kiedy miałabym ochotę wyjść i kogoś pobić, kogo się da, zrobić coś złego, kogoś zamordować. Są dni, kiedy miałbym ochotę wziąć giwerę i wszystkich powystrzelać, wszystkich, rozumiesz? Żeby nikt nie został żywy, rozumiesz?

Ale potem zastanawiam się, co by mi to dało?

A co by ci to dało? Nic. I tyle? Tyle.

Ale ochoty nikt Ci nie odbierze...”

Spektakl dotyka problemu źródeł osobistego gniewu, zrodzonego w wyniku lęku przed opresją. Bez względu na to, czy jest to opresja fizyczna, psychiczna czy polityczna, gniew narasta i powoduje opór we wszystkim, co z nim związane. W chwili, gdy nie można pozostać grzecznym, uprzejmym ani biernym w oczekiwaniu na ratunek z zewnątrz, mała iskra zapala motor zmiany. Badamy ją ze wszystkich stron, rozkładamy na czynniki pierwsze, analizujemy. Gniew niczym zakaźna infekcja tropi swe ofiary, bez względu na to, po której stoisz stronie. Czy słuszny cel może zostać osiągnięty za pomocą gniewu? Czy możesz okazać troskę przez gniew? Czy może on zrodzić miłość? To spektakl będący wentylem bezpieczeństwa, polem próby, sprawdzianem naszych reakcji. Chcemy dać głos wszystkim wkurwionym, bez cenzury politycznej, moralnej i obyczajowej.

„Spis kobiet”**Kolektyw Polka (Wrocław, Lublin, Warszawa)**

research dramaturgiczny: Agnieszka Pajęczkowska, Dorota Ogrodzka

scenariusz i reżyseria: Dorota Ogrodzka, Izabella Gawęcka, Alicja Brudło, Anna Sadowska, Iwona Konecka

muzyka: Elektronowy Miś

światła: Maciej Ratajczyk

występują: Izabella Gawęcka, Alicja Brudło, Anna Sadowska, Iwona Konecka

czas trwania: 60 minut

Spektakl-pułapka. Jej mechanizm tworzy się na naszych oczach, łapiemy się w nią sami, ulegając naszym przyzwyczajeniom w myśleniu o pracy i o kobietach. Tekst, na którym bazuje przedstawienie, powstał z rozmów i ze spotkań z kobietami pracującymi przy ul. 1 Maja w Lublinie. Na krótkim odcinku miasta, pomiędzy dworcem kolejowym a ruchliwym skrzyżowaniem, mieści się ponad siedemdziesiąt punktów usługowych i handlowych. Pracują w nich kobiety: młode, starsze, zadowolone, sfrustrowane – ich głosy układają się w niejednorodną opowieść o zmieniającej się Polsce, o pieniądzach, o codziennym radzeniu sobie, o aspiracjach, o dzieciach, mężczyznach, o społeczeństwie. W spektaklu wszystkie one zostaną postawione przed niezwykłym wyzwaniem niezwykłą szansą. Która z nich ją wykorzysta?

„Potok”**Grupa A.TAK! (Gdańsk)**

tekst: Mariusz Babicki

reżyseria: Wojciech Jaworski, Mariusz Babicki

występuje: Wojciech Jaworski

muzyka: Marcin Kaim Kowalczyk

współpraca artystyczna: Tomasz Kaczorowski

reżyseria światła: Przemysław Kalemba

Twórcy spektaklu zastanawiają się nad tym, czy istnieje doskonałe miejsce, gdzie można osiągnąć idealny spokój. Ukazują rozdarcie między wewnętrznym światem człowieka a wszelkimi frustrującymi rzeczami, jakie go otaczają. Czy wydarcie się ze szponów codzienności i przyziemności jest możliwe? Telewizja, polityka, bezmyślne dążenie do hedonistycznej radości zderzają się z dbaniem o wewnętrzne piękno. Ile razy można upadać i wstawać? Czy nad życiem człowieka dominuje przede wszystkim jeden mit? Mit Syzyfa? Spektakl nie daje jednoznacznych odpowiedzi, a jedynie jest pretekstem do refleksji nad własnym życiem, uwikłanym w sprawy wielkie i piękne oraz te do bólu małe.

Jakaś krawędź. Stojący na niej Człowiek-man wychyla się do przodu. Właśnie podjął bardzo ważną decyzję w swoim życiu. Chce przedostać się do „Kraju”. Jednak z jakiegoś powodu ma coraz większy problem z tym, by zrobić ten ostateczny krok. Moment przełomu staje się przykrym rytuałem niemożności. Czy to jest w ogóle możliwe? Czym jest upragniony „Kraj”? Czy istnieje naprawdę?

**„Kolorowa, czyli biało-czerwona”
Fundacja Banina (Lublin)**

autor: Piotr Przybyła

występuje: Dominik Rybiątek

reżyseria: Bartłomiej Miernik

produkcja: Grupa Banina

Hubert kandyduje w najbliższych wyborach na przewodniczącego szkoły. To uczeń. Chodzi od klasy do klasy i przedstawia swój program. Miły, elokwentny, dobre oceny, ogólnie bardzo fajny koleś. Często je kanapkami, uśmiecha się, prawi komplementy koleżankom. Organizuje spontaniczną zbiórkę pieniędzy dla Ukrainki, o której opowiada i przy okazji pokazuje stronę tej akcji na facebooku. Uprzedzamy akcję: to ściema. Następnie pakuje pozostałą wodę mineralną, nie zjedzone kanapki, zbiera od dzieciaków kasę na Ukrainkę. Gdy ją zgarnia, ton mu się zmienia: „wiecie, to na GPSa, by ją zapakować w karton i żeby najszybszą drogą wypieprzała na Ukrainę”. Szok.

Z miłego chłopaka płynnie i nieoczekiwanie wypełza ksenofob i szowinista. Hubert idzie dalej. Zaczyna opowiadać kawały o Żydach, zachęcając uczniów, by dopowiadali kolejne. Opowiadają. Niektórzy ryczą ze śmiechu. Niektórzy zde gustowani protestują. Po chwili nikt nie protestuje z szydzenia z Ukrainek, nie bacząc na to, że jedna z ich koleżanek jest Ukrainką. Kilka osób kategorycznie sprzeciwia się mowie nienawiści. Na koniec lekcji jest głosowanie. Kto zagłosuje na Huberta? Szczęśliwie, niecałe pół klasy.

„Szatnia”

Grupa Przebudzeni (Ostróda)

scenariusz: Zespół

reżyseria: Monika Kazimierczyk, Dariusz Wychudzki

muzyka: Dariusz Wychudzki (fortepian na żywo)

obsada: Adamski Adam, Bałdyga Mateusz, Foryński Bartosz, Ilasz Justyna, Kondrusik Anna, Kudlak Justyna, Łukasik Paweł, Marchlewska Agnieszka, Olszewska Natalia, Pajka Zdzisław, Pawłowski Dominik, Połec Iwona, Sajdak Brygida, Wóltański Patryk

czas trwania: 30 minut

Spektakl jest syntezą między tym, co było, co jest i co będzie lub: co może się wydarzyć. To zderzenie przeszłości i historii postaci z teraźniejszością, aktualnym położeniem, tzw. byciem w niebycie. Wrzuceni w przestrzeń, w „szatnię”, pytają: co dalej? Spektakl to swoisty rachunek sumienia bohaterów, a jednocześnie odbiorców. Stawia pytania o zasadnicze wartości i relacje międzyludzkie, o sens życia. Zatem „jak żyć, by nadal być?”. Akcji towarzyszy uczucie odrealnienia, pewnej nieważkości. Wszystko, aby zatrzymać widza, skłonić do refleksji nad „sztuką życia i... umierania”.

Od początku pracy nad spektaklem wiadomo było, że będzie to nietuzinkowy i wyjątkowy spektakl: dogłębnie poruszający, refleksyjny i poważny, lecz jednocześnie z nutą humoru i spontaniczności. Inspiracją dla spektaklu stała się twórczość Tadeusza Kantora oraz wizyta Zespołu w Cricotece w Krakowie – muzeum, miejscu szczególnym, w którym można zetknąć się ze sztuką Kantora i „poczuć ją” na wielu płaszczyznach.

Teatr Przebudzeni funkcjonuje od 2003 roku. Grupa propaguje głównie teatr ruchu i muzyki, lecz w najnowszym spektaklu wykorzystuje także słowo. Teatr to dla grupy swoista forma terapii i wyrażenia siebie, a spektakle to swego rodzaju manifesty, nad którymi zespół pracuje wspólnie. Teatr uczestniczy głównie w festiwalach osób pełnosprawnych, burząc przy tym stereotypy dotyczące osób niepełnosprawnych.

**„Brudło z Wąchabna” [śledztwo teatralne]
Alicja Brudło (Warszawa)**

performerka, pieśniarka, zbieranie, opracowanie materiałów: Alicja Brudło
opieka tutorska i reżyserska: Weronika Fibich
konsultacje dźwiękowe: Filip Majerowski

Warszawę i Wąchabno dzieli ponad 400 kilometrów, dzieje od 1934 roku, droga głosów, odgłosów i dokumentów. Jednocześnie jest jeden instrument. Jest też potomkini. Są też luki w układanej przez nią historii. Pustka, którą ledwo można dostrzec pomiędzy setkami pożółkłych kartek, nagraniami, które wiecznie czekają na swoich słuchaczy, piaszczystą drogą Wąchabna, zakrzywionymi rogami kozła, pograniczem, Wielkopolską i jej muzyką. Jak odnaleźć tu głos, którego nikt zawczasu nie zapamiętał? Jego odtworzenie podczas spektaklu to próba odnalezienia własnej tożsamości.

Spektakl zrealizowany w ramach Akademii Teatru Alternatywnego, organizowanej przez Instytut im. Jerzego Grotowskiego, Teatr Kana i Teatr Brama w ramach Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016. W spektaklu wykorzystano nagrania archiwalne oraz dokumenty Jadwigi i Mariana Sobieskich pochodzące ze zbiorów Polskiej Akademii Nauk.

„Raport Panika”
Arti Grabowski (Kraków)

reżyseria i wykonanie: Arti Grabowski
czas trwania: 50 minut

Monodram, ba, debiut! Próba reanimacji aktora w endemicznym performerze. Spektakl kolażowo oparty jest na motywach „Dziennika panicznego” Rolanda Topora oraz tekstach własnych. Każda scena wyprowadza widza na paniczne manowce naszej narodowej tożsamości, oceany fobii, autoironicznie wytyka polskie przywary i słabości. Arti rozprawia się również ze sobą, dumą patriotycznego frustrata, egocentrycznymi skłonnościami; szuka źródeł narodowych infekcji; ksenofobicznych lęków, niechęci do inności i ogólnego braku tolerancji. Na koniec serwuje lekcję „Bon ton”, wytyka widelcem brak zasad etykiety, kindersztuby i empatii, ale nade wszystko gorzko-ironicznie biczuje nas i siebie wstydem.

„Niektórym się wydaje, że Czubkiem można zostać ot tak, ni z gruchy, ni z pietruchy. Że na przykład najspokojniej w świecie spacerujesz sobie z rodziną po mieście, aż tu nagle doskakujesz do drzewa i zaczynasz je kopać, krzyżąc: „drzewa do lasu”! Kupujesz kebaba i wcierasz go w ryło przypadkowej zakonnicy, ubrany jedynie w kąpielówki wpadasz do hipermarketu z piosenką na ustach: „ona pierdzi dla mnie!!!” – jednym słowem – odbija ci. Po prostu dostajesz hyzia. Ale to nie tak prosto zostać świrem, udawać wariata! Szaleństwo musi być wysublimowane, dopiero wtedy będzie upokarzające. Polecam: ja tak trenuję każdego dnia!”

„Atrapa i Utopia”
Iwona Konecka (Skierniewice)

scenariusz i wykonanie: Iwona Konecka

wideo: Łukasz z Bałut

konsultacja artystyczna: Anna Sadowska

To wywód trochę już zmęczonej aktywistki, która co chwilę się poddaje, lecz poddać się nie może. W pseudoakademickiej formie wykładu widowni sens swoich działań, by za chwilę skontrolować go poetycko-teatralnym obrazem. Dlatego „Atrapa i Utopia” to esej teatralny. Artystka szuka tematu w publicystyce i filozofii politycznej, a przede wszystkim w nowej polskiej poezji. To inspiracje, z których montuje teatralne metafory: zmienne i nieokiełznane, a wśród nich: sekwencje wybuchów, rockowe koncerty, trochę benzyny, a nawet Święty Mikołaj... Gdzieś między aulą wykładową a klubem go-go Iwona Konecka prowokuje odbiorców do odklejenia się od codzienności – udającej jedynie słuszną i nieuniknioną – i sięgnięcia wzrokiem w przyszłość. W zasadzie do różnych mniej lub bardziej możliwych przyszłości...

„Odzwierciedlenie”**Fundacja Jubilo (Wrocław)**

występują: Dawid, Dominik, Janek, Mateusz

reżyseria: Diego Pileggi, Simona Sala, Agnieszka Bresler

scenariusz: Agnieszka Bresler

muzyka: Dawid Ilczyszyn

czas trwania: 30 minut

Spektakl powstał w ramach projektu „Odkluczanie” prowadzonego przez Fundację Jubilo od listopada 2014 roku na terenie Zakładu Karnego nr 1 we Wrocławiu, we współpracy z Instytutem im. Jerzego Grotowskiego we Wrocławiu i przy wsparciu Gminy Wrocław. W projekcie udział biorą mężczyźni osadzeni na oddziałach zamkniętych oraz półotwartych Zakładu Karnego, pod kierunkiem trójki artystów współtworzących projekt: Agnieszki Bresler, Diega Pileggiego oraz Simony Sali. Spektakl łączy doświadczenia, refleksje i emocje zebrane podczas procesu warsztatów teatralnych oraz improwizacje i próby pisarskie w odpowiedzi na wiersz amerykańskiego poety Walta Whitmana „Do Ciebie”. Scenariusz tego przedstawienia pisany był wspólnie przez uczestników oraz prowadzących przez cały czas trwania projektu, wplatając w niego dowolne materiały tekstowe i muzyczne, inspiracje i pomysły każdej z osób. „Odzwierciedlenie” jest próbą wykroczenia poza zagadnienie jednostki, w stronę relacji z drugim człowiekiem i pytanie o naszą obecność wobec drugiej osoby, nasze postrzeganie siebie w odbiciu innego człowieka.

„Słowo na G”**Układ Formalny (Wrocław)**

dramaturgia: Magdalena Drab

reżyseria: Grzegorz Grecas

aranżacja przestrzeni i kostiumy: Agnieszka „Alex” Aleksiejczuk

muzyka: Tymoteusz Witczak

realizacja nagrań audio: Krzysztof Grębski

obsada: Jerzy Górski, Paulina Mikuśkiewicz, Adam Michał Pietrzak, Malwina Rusów, Maciej Rabski

czas trwania: 90 minut (dwie części po 45 minut)

czas trwania warsztatu: 90 minut

Spektakl dla widzów od 13 roku życia.

Gwałt. Zadać gwałt. Zgwałcić. Gwałćciel. G. Słowo na „G”. A plotka, legenda, albo zdjęcie na „snapie” rozprzestrzeniają się z prędkością światła. Słowo na „G” stanie się jednym z aktorów rozgrywającego się na terenie szkoły spektaklu, gdzie nauczyciele i uczniowie walczą ze sobą na definicje rzeczonyj sytuacji. Wynikiem tego starcia będzie model – protokół postępowania, który towarzyszyć będzie bohaterom jeszcze na długo po otrzymaniu świadectwa z czerwonym paskiem.

Za 45 minut, na ostatniej godzinie lekcyjnej odbędzie się konfrontacja dyrekcji, wychowawczyni i trójki uczniów oskarżonych o g... Choć właściwie to nikt do końca nie potrafi opowiedzieć o tym, co się wydarzyło.

Spektakl nawiązuje do nurtu nazywanego „teatrem w klasie”. Jest nie tylko polem do dyskusji odnośnie granic i intymności oraz sytuacji ich pogwałcenia, ale też okazją do rozmowy na temat seksualności w ogóle. Co istotne dla projektu, który pozwala podglądać zarówno świat młodych ludzi, jak i pokoju nauczycielskiego, w spektaklu i warsztatach biorą udział przedstawiciele obu „stron konfliktu”. Sytuacja opowiedziana przez aktorów staje się pretekstem do rozmowy, która bardzo rzadko ma szansę się odbyć w polskich szkołach. Jest to niezwykle istotne zwłaszcza obecnie, gdy tzw. edukacja seksualna w ramach przedmiotu „Wychowanie do życia w rodzinie” wykonuje ogromny krok wstecz.

„Na Lightcie” | pokaz pracy dla branżystów
Grupa Korpuskularna LightOff
Grygier / Fibich / Nykowski (Szczecin)

O istocie fresnela w opozycji do spota, czyli światło offu od Grotowskiego do Grabowskiego

Traktat o dwoistej naturze światła wygłosi jeden z najbardziej kontrowersyjnych w świecie teatru specjalistów od oświetlenia scenicznego. Poznamy różne techniki i jednostki pomiaru światła (takie jak lumen, kandela czy steradian), usłyszymy historie o kłopotach techników z dualizmem korpuskularno-falowym, dowiemy się wreszcie, z jakich powodów i jakimi metodami kierowano ten strumień na aktorów teatru offowego na przestrzeni dziejów, o tym jak światło sceniczne potrafi zwodzić, załamywać, polaryzować czy ulegać luminescencji.

„Kiedy moja pozycja w teatrze jako technika zaczęła słabnąć, a cyfra zaczęła wypierać analog, postanowiłem, robiąc taki teatralny rachunek sumienia, wyrzesać z siebie resztki minionej bezpowrotnie fantazji i zmierzyć się z problemem samotności montażysty na scenie, jego egzystencji w świecie zdominowanym przez aktorów, reżyserów i scenografów... jeszcze na studiach w Gdańsku na czwartym roku oceanotechniki odbywałem praktyki na latarni morskiej w Piaskach na Helu... Tam przy wschodach słońca potęgowanych przez znajdującą się na latarni ogromną soczewkę Fresnela zaczytywałem się Oddechem Becketta i studiowałem archiwa wideo performerskiej grupy Fozz z Krakowa. Te wykrzyczane bezczelne manifesty, zalane farbą kantówki i klomb przy ul. Jedności Narodowej cały w kwiatach... i ci wszyscy ludzie zbierający te kwiaty... to uświadomiło mi, że powinienem tym doświadczeniem podzielić się z innymi, dać z siebie część siebie... dorastałem z tą myślą do momentu, kiedy podczas pracy nad Candelaria ilumina el corazón Juana Pareiry w Teatro Miranda la Bolivar w Centro Occidental w Vargas, postanowiłem ostatecznie osadzić tę, przygniecioną scenicznymi realiami, postać, w wyimaginowanym, przyjaznym jej świecie, a tym samym pozwolić jej wyjść z cienia...”

IX SZCZECIŃSKA NOC TEATRÓW: 25 maja 2018

Uwaga! Bilety lub bezpłatne wejściówki dystrybuują organizatorzy poszczególnych wydarzeń!

19.00 | Cafe Hormon, ul. Monte Cassino 6

„Sugerancja – krótkie formy improwizowane” | Szczecińska Grupa Improwizacyjna „Pod pretekstem”

→ wstęp wolny

20.00 | Dom Kultury 13 Muz – Sala Kominkowa | pl. Żołnierza Polskiego 2

„W promieniach” | Teatr Boscha

→ bilety: 10 pln [sprzedaż przed spektaklem]

19.00 | Teatr TeArt | ul. Piotra Skargi 1

„Morfina” | Monodram Marka Żerańskiego

→ bilety: 30/35 pln [sprzedaż przed spektaklem / rezerwacje tel. 606 364 720]

20.00 | Muzeum Narodowe w Szczecinie – Centrum Dialogu Przełomy | pl. Solidarności 1

„Willa” [czytanie performatywne] | Teatr Współczesny w Szczecinie | + zwiedzanie wystawy CDP

→ bilety: 20 pln [Kasa Teatru / rezerwacje tel. 91 489 23 23]

20.00 | Teatr Lalek „Pleciuga” – Mała scena | pl. Teatralny 1

„Tłumacz snów”

→ bilety: 20/25 pln [Kasa teatru / rezerwacje: tel. 91 433 58 04 lub 91 445 51 11]

21.30 | Teatr Polski w Szczecinie | ul. Swarżycza 5

„Panie, Panowie – Młynarski”

→ bilety: 50 pln [Kasa Teatru / rezerwacje: 91 433 66 66]

22.00 | Teatr TeArt | ul. Piotra Skargi 1

„Ja, Feuerbach”

→ bilety: 30/35 pln [sprzedaż przed spektaklem / rezerwacje tel. 606 364 720]

22.00 | Strefa Kultury Studenckiej | ul. Malczewskiego 10

„Pragnąc zła” | Teatr Nie Ma

→ wstęp wolny

22.30 | Teatr Gwitajcie | al. Bohaterów Warszawy 15-16 |

„Stąd do Paryża”

→ bilety: 30 pln [sprzedaż przed spektaklem oraz elektroniczna: www.teatrgwitajcie.pl]

23.00 | Akademia Sztuki w Szczecinie | pl. Orła Białego 2

„Dziady cz. 2” | Teatr Interior – Stowarzyszenie Sztuki Eksperymentalnej INTERIOR

→ bilety: 15 pln [obowiązują rezerwacje kontakt@jmpagency.pl]

23.00 | Dom Kultury 13 Muz – sala lustrzana | pl. Żołnierza Polskiego 2
„Maciej K.” | Teatr Tańca Kiosk Ruchu
→ bilety: 10 pln [sprzedaż przed spektaklem]

23.30 | Zamek Książąt Pomorskich | ul. Korsarzy 34
„Moja Abba” | Teatr Piwnica przy Krypcie
→ bilety: 20/30pln [Kasa Zamku / rezerwacje tel. 91 434 83 65]

00.00 | Nowy Browar | ul. Partyzantów 2
„Kasandra” | Teatr Nie Ma
→ wstęp wolny (obowiązuje rezerwacja miejsc, e-mail: wejsciwki.teatrniema@gmail.com)

Szczecińska Grupa Improwizacyjna „Pod pretekstem”

Grupa Impro „Pod Pretekstem” – jesteśmy najbardziej leniwymi artystami jakich znacie! Dlaczego? Bo nawet nie myślimy o tym, by przygotować się na występy! Nie piszemy tekstów, nie mamy określonej formy, a wszystko co pokazujemy na scenie wychodzi prosto z naszych głów, na poczekaniu! Właśnie tak działa improwizacja. Za nami wiele występów na różnych scenach Szczecina i innych miast. Myślicie, że są rzeczy których nie damy rady pokazać na scenie? Przyjdźcie i sprawdźcie, podejmiemy wyzwanie!

Grupa powstała pod koniec 2012 roku z inicjatywy Agnieszki Górskiej i Agnieszki Stańczak. „Ojcem założycielem” jest Kabaret Czesuaf, który podczas warsztatów w ramach VI SZPAKa zaszczerpił w nich miłość do impro!

„W promieniach”
Teatr Boscha

Adaptacja i reżyseria: Teresa Ciborska

Występują: Lidia Grabikowska, Karolina Kana, Teresa Ciborska.

Scenariusz spektaklu powstał na motywach zupełnie nieznanymi listów Marii Skłodowskiej-Curie, które zebrał i opracował Artur Pałysa. „Powinnością sztuki jest stawianie najprostszyc, ale i najwazniejszych pytań dotyczacych ludzkiego losu” - to motyw przewodni najnowszego spektaklu Teatru Boscha. W dramacie Artura Pałysi Maria Skłodowska pisze listy do samej siebie. Z jej listów wyłania się portret kobiety radykalnej w swoich dążeniach, bezkompromisowej, bezgranicznie oddanej pracy. Dla Marii Skłodowskiej poszukiwania naukowe nie są aktywnością podejmowaną w określonych godzinach, lecz rdzeniem tożsamości. Nauka to jednocześnie jej sposób widzenia świata i forma definiowania samej siebie. W toku wieloletniej pracy nad pierwiastkami radioaktywnymi zespala się ze swoim własnym dziełem. „Czuję, że świecę”, mówi. To wyznanie jest jednocześnie metaforyczne i boleśnie dosłowne. Oznacza tyleż dążenie do wzniosłości, którą daje nauka, ile chorobę popromienną, na jaką umrze badaczka. To wydobywanie się z przyziemności ku światłu miało w sobie element samoofiarowania, a ukazanie choroby popromiennej Skłodowskiej-Curie pozwala ją zobaczyć wprost, a nie ukrytą za mitem.

**„Morfina 0.05” Monodram Marka Żerańskiego
Teatr TeArt**

Reżyseria i wykonanie: Marek Żerański

„Morfina 0.05” Michaiła Bułhakowa w reżyserii i wykonaniu Marka Żerańskiego, to sceniczna adaptacja pierwszego dzieła z roku 1927 a zarazem autobiograficznego opowiadania rosyjskiego pisarza, który skrupulatnie opisał swe doświadczenia z zażywaniem morfiny odbywając praktykę lekarską w Wiaźmie na głębokiej rosyjskiej prowincji. Reżyser wyeksponował psychologiczny obraz stanu narkotycznego po zażyciu niewielkiej dawki oraz szybko postępujący proces uzależnienia, ukazując postać głównego bohatera, lekarza Polakowa jako ofiarę przypadkowego popadnięcia w nałóg, jego bezowocne próby odrzucenia nałogu, bezskuteczne kroki samowyleczenia i tragiczne konsekwencje głodu narkotykowego. Niewinna dawka 0.05 dla uśmierzania bólu szybko uśmierza wszystkie inne aspekty życia ...wraz z nim samym.

**Czytanie sceniczne sztuki G. Calderóna „Willa” Teatr Współczesny w Szczecinie
+ zwiedzanie wystawy Centrum Dialogu Przełomy MNS**

przekład: Wojciech Charchalis

reżyseria: Maria Dąbrowska

wykonanie: Maria Dąbrowska, Marta Uszko, Magdalena Warni-Stachowska

Bohaterkami „Willi” są trzy młode kobiety. Spotykają się, aby podjąć decyzję, w jaki sposób upamiętnić były ośrodek tortur Villa Grimaldi na obrzeżach Santiago, jeden z tysięcy działających w Chile w okresie junty Pinocheta. Dyskusja dotycząca koncepcji muzeum sięga jednak głębiej – do biografii kobiet, a ich wzajemne powiązania okazują się niejednoznaczne. W jaki sposób – i czy w ogóle – upamiętniać tragiczne wydarzenia? Czym powinno być nowoczesne muzeum? W jaki sposób polityka i przeszłość wdzierają się w tożsamość współczesnych?

**„Tłumacz snów”
Teatr Lalek „Pleciuga” w Szczecinie**

tekst: według „Snu nocy letniej” Williama Shakespeare’a

przekład: Stanisław Koźmian

reżyseria: Aleksiej Leliavski

scenografia: Aleksander Wochromiejew

muzyka: Tomasz Lewandowski

obsada: Grażyna Nieciecka-Puchalik, Paulina Lenart, Rafał Hajdukiewicz, Przemysław Żychowski, Krzysztof Tarasiuk

prapremiera: marzec 2018

Duchów nie ma. One w ogóle nie istnieją. I tylko w naszych snach wyłaniają się z naszej podświadomości. A potem uparcie nie chcą zniknąć aż do chwili naszego przebudzenia.
Aleksiej Leliavski – reżyser

Duchy mieszają na scenie, a artyści w głowach widzów. To jest siłą spektaklu Pleciugi. Zespół nie przekonuje żartem, zabawą, frywolnością, że teatr lalek to teatr także dla dorosłych, chociaż tekst Szekspira świetnie się do tego nadaje. Prezentuje dojrzałą sztukę dla kompetentnej publiczności. Uwodzi estetyką. Czaruje przyjemnie wymagającym przedstawieniem.

Maria Maczuga – krytyk teatralny, e-teatr.pl

**„Panie, Panowie – Młynarski”
Teatr Polski w Szczecinie**

scenariusz i reżyseria: Adam Opatowicz

ruch sceniczny: Jarosław Staniek, Katarzyna Zielonka

kierownictwo muzyczne: Krzysztof Baranowski

przygotowanie wokalne: Anna Reńska

wykonanie: Piotr Bumaj, Adam Dzieciniak, Michał Janicki, Sławomir Kołakowski, Wiesław Orłowski, Aleksander Różanek, oraz Adam Opatowicz

muzycy: Krzysztof Baranowski (piano), Ireneusz Budny (perkusja), Krzysztof Ciesielski (kontrabas)

Jest jeszcze śledź w śmietanie, Mili Panowie, Piękne Panie. Zapraszamy na wieczór piosenek Wojciecha Młynarskiego do Parafii Czarnego Kota Rudego.

Wojciech Młynarski – poeta, satyryk, artysta kabaretowy, dramaturg, tłumacz i librecista, a przede wszystkim twórca ponad 2000 tekstów piosenek, na których wychowały się pokolenia Polaków, a cytaty przeszły do mowy codziennej. Potrafił niezwykle celnie opisywać zarówno rzeczywistość społeczno-polityczną (“W Polskę idziemy”), jak i subtelne zawirowania natury damsko-męskiej (“Nie mam jasności w temacie Marioli”). Mistrz wnikliwej obserwacji i zaskakującej puenty. Obdarzony niezwykłą wprost umiejętnością przekształcania najwykleszego wydarzenia w głęboką metaforę. Jego piosenki to swoiste przypowieści pokazujące drogę, podnoszące na duchu, wzmacniające wiarę, że bycie uczciwym ma sens, a etos inteligencji nie jest pustym konstruktem słownym.

Cytując więc:

Róbmy swoje!

Bo jeżeli ciut się chce,

Drobiazgów parę się uchowa:

Kultura, sztuka, wolność słowa - Kochani,

Róbmy swoje!

„Ja, Feuerbach”**Teatr TeArt**

tekst: Tankred Dorst

reżyseria: Adam Zych

wykonanie: Weronika Gierszanin, Jacek Piotrowski, Adam Zych

Czasem śmieszna, czasem straszna, przewrotna opowieść o aktorze którego nikt nie chce wysłuchać.

To dramat wybitnego aktora "starej daty", który po latach przerwy postanawia wrócić na scenę. To przejmująca i przenikliwa opowieść o sztuce zaczynania od początku. To również aktualny i niezwykły traktat o istocie teatru, gdzie "nowe" wciąż ściera się ze "starym". Od lat sztuka "Ja, Feuerbach" jest popisem najwybitniejszych aktorów. W 1990 roku zagrał tę rolę Tadeusz Łomnicki, tworząc jedną ze swoich najlepszych kreacji. W Teatrze Ateneum w tej roli wystąpił Piotr Fronczewski, a w Szczecinie Adam Zych. Po Tadeuszu Łomnickim i Piotrze Fronczewskim wyzwania wcielenia się w tytułową rolę na deskach TeArtu podejmuje się Adam Zych w towarzystwie Jacka Piotrowskiego.

[Małgorzata Frymus, Polskie Radio Szczecin]

**„Stąd do Paryża”
Teatr Gwitajcie w Szczecinie**

tekst i reżyseria: Żywia Karasińska - Fluks

wykonanie: Claire Varga-Gmiter, Izabela Mielczarek, Jakub Gwit, Miłosz Wojciechowski

Jesteśmy na dworcu w Kutnie. Może dzisiaj, może w Kutnie, może semper et ubique? Wszystko ich różni, wszyscy są jacyś dziwni. Zawiadowca gra na fortepianie i śpiewa o Paryżu. Z trudem wystukuje jednym palcem i artykułuje nieporadnie "Sous le ciel de Paris..." Nie wychodzi. Cały ten pocztówkowy Paris, Paris tout entier ogranicza się do zaprzyętałego miasteczka, gdzie jest tylko "knajpa, kościół, widok z mostu i ten bruk – ideał nie tknął go"...

Podróż zaczyna się wprawdzie w Kutnie, ale szybko przenosimy się do magicznego miasta cudów za sprawą tajemniczej mademoiselle de Paris, której wdzięk i uroda przyćmiewają szarżyznę kutneńskiego dworca. Wspólnie spacerujemy po paryskich uliczkach i bulwarach o nazwach brzmiących jak etykiety wykwinnych win i zanurzamy się w brzmienie chansons et bergerettes z najlepszych lat francuskiej sceny rozrywkowej..

„Dziady cz. 2”**Teatr Interior****Stowarzyszenie Sztuki Eksperymentalnej INTERIOR**

przestrzeń, reżyseria: Jakub Michał Pawłowski

muzyka: house mix ; światło/dźwięk: niespodzianka;

wykonanie: Katarzyna Goździak, Dawid Sylwanowicz, Sebastian Dąbkowski, Alex Kuraj,
Mariusz Kowalczyk, Artur Rawa, Bruno, Damian Kacprzykowski, Alina Purgal

czas trwania: ok. 80 minut

Widzowie wchodzą na przygotowanie Guślarza, zasiadają. Głośne dźwięki zwierząt. Guślarz składa ofiarę. Ciało, z którego „wydobęda” się duchy, od początku jest widoczne w przestrzeni. Nie będzie tu duchów w białych gieźlach, zjawiających się spoza przestrzeni, nagle. Czy to naprawdę duchy? Czy narracje trzech kategorii duchów mogą wzbudzać w nas reperkusje? Czy mogą poruszyć? Jaka jest relacja między Chórem a światem duchów? Czy chór jest głosem ludu, monolitem, czy także doznaje przemiany? Po co tak naprawdę przybywają duchy? Czy li tylko dla wyartykułowania paru ludowych prawideł? A może po coś więcej?

„Maciej K.”**Teatr Tańca Kiosk Ruchu**

reżyseria: Krzysztof Lubka

muzyka: David Bowie, Doris Day, Grace Jones, Gilberto Gill

tekst: Katarzyna Nosowska “O Nas”

występują: Maciej Korpuliński, Krzysztof Lubka

Czas trwania: 50 minut

Maciej K. to spektakl taneczny którego bohaterem jest osoba chora psychicznie. Pokazujemy historię jego życia od momentu kiedy doznał wykluczenia po raz pierwszy przez to że się jąka, poprzez pojawienie się choroby i dalej człowieka mającego za sobą próby samobójcze, czy miesiące izolacji

Jest to historia chorego na organiczne zaburzenia osobowości dla którego sztuka jest oddechem normalności a taniec odskocznią i azyłem wolności.

„Moja Abba”**Teatr Piwnica przy Krypcie w Szczecinie**

tekst: Tomasz Man - autor

reżyseria, adaptacja: Paweł Niczewski

aranżacje i opracowanie muzyczne: Tomasz Lewandowski

kostiumy: Wanda Kowalska

plastyka ruchu: Arkadiusz Buszko

wykonanie: Dorota Chruska, Rafał Hajdukiewicz, Konrad Pawicki, Marta Uszko

Lata 70-te XX wieku w Polsce to czasy smutne, szare i pozbawione inspirujących rozrywek. Przyjazd szwedzkiego zespołu muzycznego Abba obudził tęsknotę za kolorową rzeczywistością. Urzekające melodie, barwne, fantastyczne kostiumy, uśmiech, pewność siebie i beztroska. Wówczas w Polsce nikt nie miał odwagi tak wyglądać, ani nawet podobnie myśleć. Tekst Tomasza Mana „Moja Abba” doskonale oddaje klimat tamtych czasów.

„Kasandra”

Teatr Nie Ma w Szczecinie

Scenariusz inspirowany powieścią Christy Wolf „Casandra”

reżyseria: Tatiana Malinowska - Tyszkiewicz

choreografia: Agnieszka Borkowska

muzyka: agness

występuje: Agnieszka Borkowska

My od razu wiemy, kiedy zaczyna się wojna. A kiedy zaczyna się przygotowanie do niej? Jeśli istnieją jakieś reguły, muszę wam o nich powiedzieć. Odcisnąć w glinie, wyrzeźbić w kamieniu, przekazać z pokolenia na pokolenie. Co tam będzie napisane? Najważniejsze słowa: nie dajcie swoim okłamać się.”

Korowód „Miasto to teatr”

TRASA: ulica Jagiellońska / aleja Piastów → plac Lotników → plac Żołnierza Polskiego

koncept: Marek Sztark, Paulina Ratajczak,
reżyseria: Krzysztof Lubka
koordynacja: Maja Olendzka, Marta Ustasz
maski: Katarzyna Mierzejewska

Międzynarodowy Dzień Dziecka to szczególny dzień dla najmłodszych, i tych którzy młodymi się czują. To ich wielkie święto. Tego dnia, ulicami Szczecina przejdzie barwny korowód, stanowiący jednocześnie jedno z wydarzeń towarzyszących 53 Przeglądu Teatrów Małych form KONTRAPUNKT 2018. Motywem przewodnim będą detale architektoniczne z elewacji szczecińskich kamienic – maszkarony, baśniowe i mityczne stwory, zwierzęta, motywy roślinne, oraz zupełnie abstrakcyjne kształty.

Ponad setka tancerzy, aktorów w towarzystwie najmłodszych mieszkańców Szczecina opowie niezwykle historie wydobyte z zaklętych w kamieniu tajemniczych postaci. Zachęci przechodniów do zadarcia głowy w górę, i spojrzenia na bogato zdobione elewacje kamienic.

W paradzie uczestniczyć będą przedszkolaki, uczennice Ogniska Baletowego w Szczecinie, tancerze breakdance z Mad Skillz, tancerze Małego Teatru Tańca z Domu Kultury „13muz”, żeńska orkiestra dęta Olimpia, Kontrabanda. uczniowie szczecińskich szkół muzycznych, aktorzy Teatr Tańca Kiosk Ruchu, a także wszyscy ci, którzy dołączą do radosnego, roztańczonego korowodu...

Polsko - Niemiecki Zlot Pedagogów i Edukatorów Teatru

Wydarzenie to kontynuacja idei zlotu pedagogów i twórców teatru z Polski i Niemiec, zapoczątkowane w kwietniu 2017 r. To przegląd metod pracy stosowany w edukacji teatralnej przez specjalistów z obu krajów. Zlot odbędzie się w dniach 26-28.05.2018r. w podniosłej atmosferze święta teatralnego jakim jest 53 Przegląd Teatrów Małych Form KONTRAPUNKT 2018. Do projektu zaproszeni zostali specjaliści z Polski i Niemiec, którzy poprowadzą prezentacje, panele dyskusyjne oraz warsztaty oraz hospitacje. Wydarzenie ma ożywić działania edukacyjne prowadzone na terenie województwa zachodniopomorskiego oraz w Brandenburgii, podkreślając rolę języka teatru jako uniwersalnego sposobu komunikacji międzykulturowej. Podczas zlotu zaprezentowane zostaną najlepsze praktyki i projekty z obu krajów oraz programy i instytucje wspierające działania edukacyjne w zakresie teatru.

Wierzymy, że coroczne spotkania w ramach zlotu staną się platformą dająca możliwości poszerzania, integracji i wymiany doświadczeń dla środowisk związanych z edukacją teatralną po obu stronach granicy.

Do projektu zapraszamy animatorów, edukatorów, twórców teatru, instruktorów, nauczycieli, pracowników kultury, oświaty oraz 3 sektora z obu krajów. Złotowi towarzyszyć będą pokazy teatralne oraz parada „Miasto to teatr”, która odbędzie się 1 czerwca i przejdzie głównymi ulicami Szczecina.

26.05.2018 DZIEŃ I

08:05-9:49 | KULTURZUG BERLIN-SZCZECIN

Pociąg Kultury połączy tym razem Szczecin z Berlinem. W ten sposób pomoże dotrzeć niemieckim uczestnikom zlotu do Szczecin. W ramach przejazdu zapewniony będzie specjalnie na tę okazję przygotowany program.

10:00-11:00 | REJESTRACJA UCZESTNIKÓW

11:00-11:10 | POWITANIE GOŚCI

11:10-12:00 | ŚNIADANIE Z PEDAGOGIKĄ TEATRU

Stowarzyszenie Pedagogów Teatru zaprasza instruktorów teatralnych, twórców teatru zaangażowanego i alternatywnego, pedagogów i nauczycieli prowadzących teatry szkolne i twórcze grupy, do wymiany inspiracji i doświadczeń z obszaru pracy teatralnej. To spotkanie z ludźmi, ideami, tematami i dobrym jedzeniem. Okazja do poznania inspirujących przykładów działań pedagogiczno-teatralnych prowadzonych z młodzieżą, dorosłymi, rodzinami, szkołami, społecznościami lokalnymi. Śniadanie przygotują i poprowadzą: Justyna Lipko- Konieczna, Zofia Wronka, Agnieszka Szymańska i Sebastian Świąder, tłumaczenie: Magdalena Stojer-Brudnicka

12:00-12:45 | PREZENTACJA PROJEKTU "TEATROTEKA SZKOLNA"

Teatroteka Szkolna upowszechnia idee pedagogiki teatru. Łączy wieloletnie doświadczenie Instytutu Teatralnego im. Zbigniewa Raszewskiego z wiedzą ekspertów z dziedziny pedagogiki teatru. Portal Teatroteka Szkolna pomoże Ci wzbogacić prowadzone zajęcia lekcyjne i pozalekcyjne o metody teatralne. Prowadzenie: Agnieszka Szymańska, Moderator: Kamila Paradowska, Teatr Współczesny w Szczecinie, tłumaczenie: Magdalena Stojer-Brudnicka

12:45-15:00 | JAK WYKORZYSTAĆ PEDAGOGIKĘ TEATRU W SZKOLE?

Warsztaty Teatroteki Szkolnej dla nauczycieli, animatorów, instruktorów, edukatorów, pedagogów, wzbogacające prowadzone zajęcia lekcyjne i pozalekcyjne o metody teatralne. Prowadzenie: Agnieszka Szymańska, Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie

12:45-15:00 | WARSZTATY „(M)UTOPIA (N)EUROPA – Teatr Uciśnionych Augusto Boal’a”

„Wszyscy musimy tworzyć teatr, by dowiedzieć się kim jesteśmy i kim możemy się stać” - Augusto Boal. Prowadzenie: Natalie Wassermann, Berlin

12:45-15:00 | SZKOLENIE DLA PROWADZĄCYCH POL-NIEM GRUPY MŁODZIEŻOWE

Prowadzenie: HochDrei e.V., Poczdam

16:00-19:00 | BLOK WARSZTATOWY STOWARZYSZENIA PEDAGOGÓW TEATRU

Warsztaty zbudowane są z trzech godzinnych części, będących całościową propozycją działań teatralnych adresowanych do dorosłych. Tematem przewodnim wszystkich działań jest stworzenie warsztatów inspirowanych wybranym spektaklem, prezentowanym podczas festiwalu Kontrapunkt. Poszczególne części prowadzone będą przez członków Stowarzyszenia Pedagogów Teatru, przy wykorzystaniu różnorodnych form i narzędzi. Wszystkie części zostaną zaprojektowane w ten sposób, by nie tylko dostarczać uczestnikom

okazji do doświadczania pedagogiki teatru na własnej skórze, ale także ujawniać filozofię, która przyświeca działaniom stowarzyszenia. Prowadzący będą niejako odstaniać kulisy pracy pedagoga teatru, zaznajamiać uczestników z pedagogicznym know-how i pobudzać refleksję na temat tej pracy.

Prowadzący: Justyna Lipko - Konieczna, Zofia Wronka, Agnieszka Szymańska i Sebastian Świąder (Stowarzyszenie Pedagogów Teatru, Warszawa)

19.30-21.00 | „KOLOROWA, CZYLI BIAŁO-CZERWONA” POŁĄCZONY Z DYKUSJĄ
Jak być patriotą w czasach pokoju? Wystarczy kochać swój kraj, wywieszać flagę, kasować bilet? Gdzie przebiega cienka granica między patriotyzmem a nacjonalizmem? Czy potrafimy ją w porę dostrzec? „Kolorowa, czyli biało-czerwona” porusza problem stosunku młodych ludzi do własnego kraju oraz łatwości, z jaką mogą manipulować nimi skrajne hasła i organizacje. To spektakl z udziałem jednego aktora powstały na podstawie sztuki Piotra Przybyły. Od 2016 roku grany jest w salach lekcyjnych, w ramach zajęć dla młodzieży w wieku powyżej 14 lat.

Tłumaczenie: Magdalena Stojer-Brudnicka
(BEZPŁATNE WEJŚCIÓWKI DLA UCZESTNIKÓW ZLOTU)

27.05.2018 DZIEŃ II

10:30-11:30 | WYKŁAD „PEDAGOGIKA TEATRU W POLSCE I W NIEMCZECH”
Simon Blaschko, Towarzystwo Teatralne im. Jędrzeja Cierniaka
Tłumaczenie: Ewelina Wanke/Oderläufe e.V.

11:30 - 13:00 | PREZENTACJA PROJEKTÓW Z POLSKI I NIEMIEC (blok 1)
Tłumaczenie: Magdalena Stojer-Brudnicka

- „Verschleppt jung ohne ich”, Heike Scharpff, Kanaltheater Eberswalde
- „Lato w teatrze” w Pleciudze, Magdalena Bogusławska, Teatr Lalek “Pleciuga”
- „Folkstheater/Teatr Ludowy”, Marianne Ramsay – Sonneck, Club Real/ Kleist Forum
- “Pedagogika jako straż przednia”, Sebastian Świąder, Justyna Lipko - Konieczna, Stowarzyszenie Pedagogów Teatru
- „Polsko-niemieckie projekt sztuki cyrkowej”, Violina Janiszewska, Dom Kultury 13 muz Sabina Drąg, Zircus Zack

13:00-13:30 | PRZERWA KAWOWA

13:30-15:00 | PREZENTACJA PROJEKTÓW Z POLSKI I NIEMIEC (blok 2)
Tłumaczenie: Ewelina Wanke/Oderläufe e.V.

- „Kleines Koffer - Musiktheater”, Ursula Weiler, Ensemble Quillo Kammerphilharmonie Uckermark
- „Teatru Forum jako metoda przeciwdziałania dyskryminacji w klasie”, Jarek Rebeliński, Gdański Archipelag Kultury
- „Körper/Sprache/Archiv”, Dag Lohde, Sabina Drąg, Körper/Sprache/Archiv, Berlin
- „Teatr poza Centrum”, Piotr Soroka, Nowy Ruch Teatr, Wrocław
- „Wybrane projekty ze społecznością lokalną”, Daniel Jacewicz, Teatr Brama

16:00-18:00 | KOMU POTRZEBNI SĄ PEDAGODZY TEATRU? KONFERENCJA
W TECHNOLOGII OTWARTEJ PRZESTRZENI

Otwarta przestrzeń znajduje zastosowanie wszędzie tam, gdzie temat spotkania stanowi istotną kwestię dla wszystkich osób biorących w nim udział. Dobrze jest gdy problem/temat jest wytypowany przez większość uczestników i gdy uczestnicy żywią szczerą pasję do danego tematu. Program konferencji tworzony jest w trakcie jej trwania. Uczestnicy spotkania sami tworzą tematy, na które chcieliby ze sobą porozmawiać. Zasady towarzyszące prowadzeniu spotkania w technologii otwartej przestrzeni, dają możliwość każdemu, do swobodnego przemieszczania się i brania udziału w dyskusjach, które go najbardziej interesują. Całość rozpocznie się w Sali Kominkowej DK 13 muz. Uczestnicy będą mieli możliwość przeniesienia się do mniejszych sal, w mniejszych grupach.

Prowadzenie: Jarek Rebeliński (Gdański Archipelag Kultury), tłumaczenie: Ewelina Wanke / Oderläufe e.V, tłumaczenie: Magdalena Stojer-Brudnicka

19:51 | KULTURZUG SZCZECIN- BERLIN

28.05.2018 DZIEŃ III

10:00-14:00 | WARSZTATY „TEATR FORUM”

Prowadzenie: Jarek Rebeliński, Gdański Archipelag Kultury

01.06.2018

WYDARZENIE TOWARZYSZĄCE

PARADA I SPEKTAKL PLENEROWY „Miasto to teatr”

Zapisy: zlotkontrapunkt@gmail.com

Wstęp wolny. Ilość miejsc jest ograniczona.

www.kontrapunkt.pl/polsko-niemiecki-zlot-pedagogow-i-edukatorow-teatru-2018

Organizator: Dom Kultury 13 muz

Współorganizator: Fundacja Las Sztuki, Plattform Kulturelle Bildung Brandenburg

Finansowanie: Miasto Szczecin, Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej

Partnerzy: Teatroteka Szkolna, Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego, Oderläufe e.V., TWORZĘ SIĘ, Stowarzyszenie Pedagogów Teatru, Zespół Państwowych Szkół Muzycznych im. Feliksa Nowowiejskiego w Szczecinie